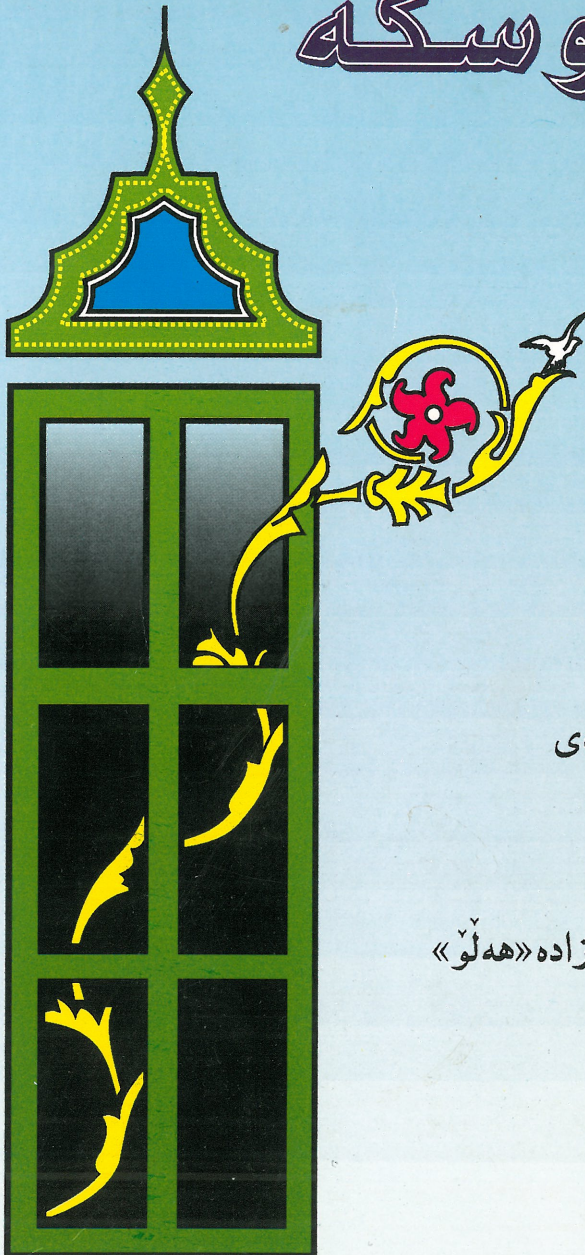

برووسکه

هونراوهی

قاسم موئه بیه‌دزاده «هه‌لو»

كۆمەلە شئعر (۱۳۷۷ - ۱۳۵۱)

برووسگە

قاسم موئەييەدزادە (ھەئۆ)

مویذزاده، قاسم
برووسکه / شیعر قاسم مونه ییه دزاده (هه
لو) — [مه‌باد؟]: قاسم مونه ییه‌دزاده، ۱۳۷۹.

۱۳۹ ص.
فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا .
عنوان روی جلد: کو مه‌له شیعر (۱۳۷۷ - ۱۳۵۷)
برووسکه .

ص. ع. به انگلیسی: Qasem Monied zudeh
(HALO). "Biruske" poem collection (1972 -
1998).

کردی.
۱. شعر کردی -- قرن ۱۴ . ۲. شعر فارسی -- قرن
۱۴ . الف. عنوان. ب. عنوان: کومه له شیعر (۱۳۷۷ -
۱۳۵۱) برووسکه .

۸ ف ۹ / ۲۱
ب ۸۵۵ م
۱۳۷۹

PIR۲۲۵۶۱ س / ۷۴۳ م ۸
۱۳۷۹

۱۳۷۸۶ - ۷۹ م

کتابخانه ملی ایران

برووسکه

- شیعر: قاسم مونه ییه‌دزاده «هه‌لۆ»
- بلا و کردنه وه: ئینتشاراتی سه‌لاحه دینی ئه ییوووی
- چاپی هه وه‌ل: زستانی ۱۳۷۹
- تیراژ: ۳۰۰۰ دانه
- بیت‌چینی و ریک‌خستنی لاپه‌ره کان: مه‌هاباد، جه‌عفره‌ه‌لی پوور
- تهرجی رووبه‌رگ: سه‌ید عه‌بدو‌للای سه‌مه‌دی
- تهرجی ناوه‌وه: مه‌مه‌دی که‌ریمی

به سپاس و ریز له کاک سه یه عه بد و نلای سه مه دی که له تو مار کردن،
تاماده کردن، زه سمی گه لاله ی زو و به رگ و سه رپه رشتیی ته م کو مه له
هو نراوه یه ته رکیکی ئیجگار گه و ره و گرانیان وه به ر خو ناوه .
خوای مه زن و بیهاوتا ویزای پییه خشینی ساغی و سلامه تی
راوه ستاو و به رده و امیان بکات .

هه لو

به فرانباری ۷۷ ی هه تاوی

سرنجیکی زینووسی

له نووسینه وهی ئەم کۆمه له شیعره دا، به داخه وه زینووسیکی
یه کده ست و په سه ندرکراومان نه بوو که زه چاوی که ین. ناچار
گولبژیری کمان له سه رجه میان کرد و ئەوی به لاما نه وه جوان و
بیگری بوو هه لمانبژارد، نیشانه ی (٧) مان له هه موو شوینیکی له
سه ره وه دانا و بو (ر) بی هه وه لی وشه ش وه پشتگویی مان نه خست.
ئەم وشه گه له که خاوه نی بزرو که یا بزوی نه کوردی بوون، له شوینی
ئاسته م که له وانه بوو کیشی هونراوه که بشوینن، به بی پیشیناری
ماموستا هه ژار له (هه بنانه بۆرینه) دا نیشانه ی (٨) مان له
سه ردانان، به شاره زایی ئەمه وه که ئەم نیشانه یه په سه ندی هه موو
لایه ک نیه و قسه ی له سه ره، به لام به ناچاری که لکمان لیوه رگرت و
سه ره زای ئەمه ش بو ئەرخه یانی، له په راویزدا به لاتین که له م
با به ته وه گیر وگرفتیکی نیه و بیگری و گۆله نووسیمانه وه.

پیشگره کانی (بی، بی، لی) مان به وشه وه لکاند و وشه ی ئاویتنه مان
به سه ریه که وه نووسی و لیکمان هه لنه بزین، مه گه به هه لکه وت له
شوینیکی که ئە و پیکه وه لکاندنه، خویندنه وهی وشه قورس و گران
و یا شیوهی ئە و دزیو و ناشیزن بکات.

- ۱۵ یاره ژیکه لانه که م
- ۲۳ تیواره ی دهریا
- ۲۵ نیشتمان
- ۲۷ دهریا به کان
- ۳۰ داوینی نیگار
- ۳۰ له ئیقبالی لاهووری وه رگیراوه
- ۳۰ له پهروینی ئیعتیسامی وه رگیراوه
- ۳۱ کوئنه په رستی
- ۳۲ کوتری دل
- ۳۳ به حری خه م
- ۳۵ به سه رده رۆم
- ۳۶ کی قه راره بیته وه؟
- ۳۷ حاشا
- ۳۹ سایه
- ۴۰ به من چی
- ۴۱ مو حریق
- ۴۲ عه شقی ئاهو و رای
- ۴۳ عه شقی بینیشان
- ۴۳ فهرد

- ۴۴ خه یالی کال
 ۴۴ گزی ههست
 ۴۴ شه پۆل
 ۴۵ شه هلالا
 ۴۷ هاواری نه هوهن
 ۴۷ هه بوون و نه بوون
 ۴۸ گز
 ۴۹ وه رگیزاوی به ندی یه که می ته رجیعه نده که ی «هاتف»
 ۵۲ ئاوینه ی نه سراز
 ۵۴ ته عییری خه ویتیکی ئالۆز
 ۷۲ بو شاعیری، که سه د سالی دی دیتته دی
 ۷۴ تا پۆی دارستان
 ۷۹ نه وین
 ۸۰ هه زار ساله

ژ یله مو

- ۸۵ که رو خوۆله میش
 ۸۶ دزی نامه رد
 ۸۸ زاوای نه وه دوو ساله
 ۸۹ مونا جات

° ° °

هه موو شه وی برووسکه یه ک ده هونمه وه
به فریکانسی فرمیسک وئه گریجه ی ناخ
هه لفرینم بالنده یه کی بالسه وزی ده نووکسووره
هیلاننه که ی په له هه وریکی سپی یه
هه لکورماوه له دوندی قاف ° ° °

به شیک کی کورت له شیعریکی دریژی ناته واو

به نیوی خودای بهرز و بیهاوتا

خویننه ری هیژا :

شیعر و هونراوه که دهر بزینی ههسته له چوارچیوهی رسته گه لی جوان و زازاوه و ئاهه نگدار و گاهی کیشدار و موقه ففادا، یه کیکه له و تاقمه که ره سانه که پیوه ندی ده خاته نیوان مرو فگهل، به تاییه ت ئینسانه به ههسته کان، تاله یه کدی بگهن و ههروها به دهر د و مهرگی خویمان و هاوژه گهزه کانیا نه وه بن و ده خه فته و شادی و کوکی و ناکوکی یه کتر داها و به ش؛ واته هونراوه بیته پردیک بو په زینه وه و دهر بزین و دهر خستنی ههسته و بیر و فهرهه نگی نه ته وه یه ک بو نه ته وه کانی دیکه و توره مه کانی داها توو. له وهش بترازی، واویده چی که ئەم هونه ره له میژینه یه جگه له بار و دوخه باش و به رچاوه کانی خوئی، وه کوو ته واوه تی که ره سه به نرخه کانی تر ئە گه ریته و بیته هوئی خوژانان و خو بیته لواسین و ئە و چه شنه بیر و کرده وه ناله بارانه، له راستیدا ده بیته مایه ی ناکوکی و دلزه نجی و زه شینی زور به ی خه لک سه باره ت به هونه ری شیعر و ده ئا کامدا

بیاخیخ یا که مباخیخ بوون و دوور بوونه وه له هه ر چه شنه شوینیکی
هونه ری دیکه. سه ره زای نه وانه ش له قوئیکی دیکه وه هونراوه
به رده بازیکه تیوان راستی و راسته قانی.

به لام بیرو بزوی من سه باره ت به چوینه تی ههستی شیعیری
خوم و ده رختتی نه و، له چوارچیوهی شیعر و هونراوه دا نه مه یه
که، به ر له هه موو شتیکی، پیش هونینه وهی هه ر هونراوه یه ک،
نه ستیره ی سوزی هه ستیکی تایه تی به عاسمانی هه ور و ساوی
ده روونما زانه خوشی و له پاشان وینه ی مووزیکالیکی تایه تی
به رامبه ر به و سوزه گرینگه له ئاوینه ی بیرو میشک و زوحما،
دوایش له چوارچیوهی وشه گهل و رسته گه لیکی کیشدار یا
ناهه نگدارا ده نگ نه داته وه و زه نگ به زه نگ نه نوینی؛ واته
موسیقای ههستی شیعیرم زاله و پیشکه و تووتره به سه ر مؤزیکالی
هونراوه ییم و هه روها مؤزیکالی هونراوه ییم زاله و پیشکه و تووتره
به سه ر چوارچیوه و زواله تی شیعیرما.

گاهێ دوو یا چه ند پارچه شیعیرم پیکه وه بو دی ئالی ره دا هه ر
ده توانم ته نیا یه کیکیان هه لیزیرم یا نه وهی که له هه ر یه ک له مانه
توزقالی بیچرم و تیکه لاویک له چه ند هونراوه ی ناته واو بخه مه وه
سه ر یه ک، به لام نه گه ر به ختم هیناییتی، نه وه هه لبه ستانه ی که
پیکه وه ده بنه میوانی خانه خوینی پینووسه که م، نه گه ر کووله پیشه وه
پیه ندیه کی مانایی و ناوه روکیان پیکه وه هه بووبی، ده توانم له
تیکه لاوی نه مانه دوا ی هه ندیک ئال وگوزی زواله تی و ناوه روکی

شعیریکم گوتیی، که ئە گەر پز بە دلێشم نە بووی، تا زاده یە ک دلمی
لیسایینه وه.

بیزه وق نیم. به لام به داخه وه هه ل و ده رفه تیکی ئە وتۆ
نە زه خساوه و نە بووه ئە و جوۆره ی که پێویسته په روه رده کرایت.
تا شعیرم بو نە هاتیی، نە مگو تووه. ئە گەر ئە و کاره شم کردیی
پێگومان سه رکه و توو نە بووم.

هه ندیک که س من له زینگه ی شعیره ته نزه کانمه وه ده ناسن،
زه نگه سه باره ت به وه بی که ئەم چه شنه هونراوانه زووتر له ناو
چه ماوه را جیده که نه وه و له زمانی خه لک نیزیکترن. به بزوی من
ئە و که سه که ده گری ده ردیکی هه یه و ئەوی پیده که نی سه د
ده ردی هه یه .

ته نزه و دیوی سککه ی هونراوه یه، ده ربزینی ده رده له پشت
په رده ی بزوه وه، هه له سوونی گریانه له لاواچی پیکه نینه وه. بو وینه
له (که ر و خو له میش) دا هیرشم بردۆته سه ربیگانه په رستی یا له
زمان (کورده ی هه وشاری) یه وه په نجه م خسته ته سه ر ده ردیکی
کو مه لایه تی.

هه لبه ت زو ر جار وا هه بوه له هه ولی گوتنی شعیریکی ئاسایدا
بووم، که چی سه ری له گو می هونراوه ته نزه کان هیناوه ته وه ده ر و
قرنه گو مه ی نا کو کیکانی ده ر و ژووری داوه، به پیچه وانه ش
هه بووه که ویستوومه ته نزیک به ونمه وه، که لافه تی شعیریکی
قورس و قایم و تووزهی به خووه گرتووه، که له وانه بووه بوخووشم

لیی بیرینگیمه وه. ئەوه وانیشانده دا که له دنیای شیعیی مندا
کا که سه ن و مامه سه ن جیاوازیان نیه و هه ره یه کن.

جگه له وهش گه لینگ بابته هه ن که له چوارچیوه ی گالته و
گۆشه دا کاریگه رترن و زووتر وه بهرهمدین. بهزای من شوینه واری
ته نر له هه ر شیوازیکا خو بنوینی، بزمازی فه ره هه نگ و که لتووری
نه ته وایه تیه .

نالیم شیعه کانم بییرادن. ناشلیم هونراوه کانم به هیچ کلوجیک
شیعرنین، واش نه بووه هه ر هونراوه یه کی که هوندیتمه وه، هه ر
خواه نیروزیاه کی ئەده بی پیی باش بوویت و زه خنه ی
لینه گرتی

زور جار خه لک چاوه زوانی گوتی شیعیکی پیشنیاریان له
من هه بووه، واته هونراوه یه ک بو کاره ساتیک یا زووداویکی
کومه لایه تی بلیم. ئەو یستای له م زاستیه ده تیم که سه ره زای ویست
و دلخوازیم له بابته ویژتن و هونینه وه ی ئەم جو ره شیعرانه
چه شنیک پرینگانه وه و ناته واوی له خو ما شکده به م.

له بابته شیوازی شیعییه وه، که م وزورت هه واوه تی شیوازه کانم
به تاقیکردوته وه، به لام له م تاقیکارییه دا له ئاکاما له شیعی
«ته عیری خه ونیکی ئالوز» دا شیوازی تاییه تی خو م - که
شیوازیکه له تیوان شیوازی سوور زینالیزم و زینالیزی جادووی -
دۆزبوه ته وه .

هه روها به پیویستی ده زانم بیژم هه ر شیعر و هونراوه یه کی که

خویندیتمه وه ویستیتیم وههست و بیرمی زاچله کاندبی، نه گهر
زاسته و خوش کاری له ههست و بیرمی شیعریمان نه کردبی،
نازاسته و خوشوینی داناوه ته سه رههست و هانی هونراوه ییم .
کومه له شیعی «برووسکه» چه پکیک له و شیعرانه ن که ییموایه
له چاو شیعره کوردیکانی ترم سه رکه و تووترن، یا نه وه ی که ده تیو
خه لکدا بلاو بوونه ته وه و جیگه ی خویمان کردوته وه.
نه وه تیوه و برووسکه و هه رخوشتان .

به سپاسه وه

قاسم موئه بیه دزاده (هه لو)

۱۳۷۷

ياره ژيکه لانه که م

- به يادی ياری کوچگردو -

به ناوی به رزه ناوی دانه ر و دامه زرينه ر و به ديهينه ر و بيكهينه ري شعور،
هه ست، سروشت و تاده ميزاد . .

ئاخر هه تا به که ی

دژی شه لالی شيعری خونناوی ؟

ئيسنا مه گه ر به تيشکی موعجيزه ی نبوغی شه وقه ليشی زا په زين ،
هه ستیکی تازه ده رکه وی

له ته ک ته می جنوونی مهستی سيجراوی .

ئالوزه زه مزی شه و .

په نجه ی کولينی غه م، ده م پشکينه وه ی ئاهه نگی ئاگرين ،

ئيعجازی مو تله قی په نگاوی خوينه ، هه لفرينه به رهه می .

خولگه ی سرووشی ناوه روکی نادياره شيعری دل .

خوينم له ته ختی عاسمانی شيت و ويتی ته نيایی ،

تا ئاخرين و زیک ويکتيرين په يامی که سک و ئالی به رزایی ،

هه رمانی زا په زينه ، زاشه کانی په رچه می .

دهمه ويست شيعري بلّيم كه له قوولايي مانا دا شان به شاني
 غهزه له كاني شكسپير بزوا، كه ناهه نكي ته واو به رزي خاوه نني شه شدانگي
 ههستي خهستي بيتهووين بي. تا به يه ك دهم زوو نواندني مه شكه ي شه زايي
 شيعري خويني هه رچي قه لب و جو مجموعه ن بزي. تا به تيشك و پز شنگي
 نادباري هه رچي چه م و چه مهن و ته م و ته مهن و دهم و دهمه نن بسووتني.
 كه چي ؟

كه چي ، مه قهستي قه له م ته رح و نه خشيكی خيچ و خواري وه هاي له
 به ره مي دهستي ههستي مهستم بزي كه بو هه تا هه تا يه زه ننگه به چه سره تي
 شه لآلي خويني شيعري كه وه بم. هه ر بو يه دهستي خو م ده بزم به بالا به رني
 شابالي نآلي ده ريزني شيعري كي سه رلي شيواو، ههستي كي سه رلي شيواو

ياره زي كه لانه كه م !

گو لم !

به هه رني گايي، مه وجي چاوه مهسته جوانه كه ت،

ده چي ته ناو دلم !

هه ر به گو يي دلم !

گو ي ده گر مه گرفه گرفي شيعره تا گرينه كه ت.

شيعره زي ك وي يكه كه ي

به تاوو تينه كه ت !

هه ر به چاوي دل ده زوانمه دي مهنه ني ته وينه كه ت !

تو ! ته وينمي ..

زَبَك وِيَك تَرِينَه شَيْعَرِي تَا كُو ئَيْسْتَه هَه لَّنَه بَه سْتَرَاوِي زَيْنِمِي !
 تَو ! هَه لَوِي خَه يَالِي هَه لَفَزِينِمِي !
 هَه رَدَه كَه وِمَه سَه رَه هَوَا ، بَه هَه لَفَزِينَه كَه ت !
 بَه جَا زِي بَه ي زَه وَه نَدِي تِي بَه زِينَه كَه ت !
 بَه شَيْعَرِي بَالِي چَه نَدَه زَه نَگِي تَاوَسِي خَه يَال
 بَه خُو يَنْدَنَه وَه ي سِرُو دِي مَه رَگِي كُو رِبَه نَا زَه نِينَه كَه ت ،
 مَه رَگِي كُو رِبَه نَا زَه نِينَه كَه ت
 لَادَه لَادَه لَادَه لَا دَه لَه چَكِه تَه سَكِه كَه سَكِه كَه ت !
 خُو شَه وَيسْتَه كَه م !
 عَه زِي زَه كَه م ! كَه زِي زَه كَه م !
 تَا قَه رُو لَه جَوَانَه مَه رَگِه كَه ي بَه هَارِي كُورْت !
 رُو لَه خُو شَه وَيسْتَه كَه ي تَه لَان وَ كِيُو وَ چَه م !
 تَو ! هَه زَار تَا يَه تِي ، لَه كَانِيَاوِي پَر لَه تَاو وَ خِي زَه كَه م !
 لَه كَاتِي تَو نِيَا يَه تِي ،
 بَه چَه شَنِي يِرِي بَه رَزَه فَر ، يِي سَنُو رُو وَيْنِي هَا يَه تِي ،
 تَو ! قِيَا مَه تِي !
 دَلْسَتِيْن وَ دَلْفَقِيْن وَ خَه وَ زَه وَ يْنِمِي !
 تَو ! تَه وَاو نُو يْنِي عَه شَقِي پَا ك وَ خَه مَرَه وَ يْنِمِي !
 تَو ! پَه ل وَ نَه مَام زَا وَه شِيْنِي بَا خِي بَادَه هِيْنِمِي !
 تِي كَه لَوِي گُو شْت وَ يِي سْت وَ ئِي سَك وَ خُو يْنِمِي !
 خُو يْنِي خُو يْنَه كَه م !

هیچ وه بیر ته ئه و ده مه ی

که که و تمه جه غزی که سکه که سکی چاوه مه سته که سکه کانی

پزله سیحر و جوانی تو؟

بوومه مه سستی مه ست و سیحری سیحری چاوه مه سته کانی تو؟

ده سستی خوّم بزّی !.

ده سستی خوّم بزّی به به ژنی بالی شیعی نالی ته م نیشانی تو.

بۆیه کورته ده سستی ئه من و

خوین ده باری هه ر له هه وری عاسمانی مانی تو.

جوانه بووکه که !

هه ر هه نووکه ده مه هوی

که بیمه جیی ژوانی تو.

مه رگی کوڤه نازه نینه که ت

لا ده لاده لاده لا ده له چکه ته سکه که سکه که ت !

ها.. ترووسکه که م !

جامی دل پزّی شه زابی شه وقی شیعی شه و شه وه

به و نیگایه پا که مه نده یه ت

وه سوه سه ی دلی پزّم هه لاهه لاکه ، بیمه شیعه که م !

بیمه شیعه که م

تا که رو شنایی خاته هه وری دل برووسکه که ت .

تا زه ها بی گوپه زی خه یالی ناسکی

تاسکه تاسکی

ٹاسکی باسکی

بسکہ کہت .

لادہ لادہ لادہ لا دہ لہ چکہ تہ سکہ کہ سکہ کہت !

۱۳۵۱ — .

ئىوارەى دەريا

ئىوارەى، عاسمانى دەريا
ئاھەنگى شە پۆلى پۆلى عاسى
ماسىگرە يەك لە ھات و چۆ دا
بۆزاوى ھەراوى وردە ماسى
برسىتى بە نە حسىتى وە كو خىو
ھىر شىبەرى سەر «شۆرش» ى سەر سەخت
دەريا لەوى بۆتە سەد موعەمما
ھەر وەك ئە بە دىيە تىكى بە دىبەخت
گەرچى نىە دەربەستى خودى خوۋى
تەرمى خەمى زۆلەى بە قەراكىو
مەل ھاتە وە سەر سنوورى بە ستىن
تا قوشبوونە وەى بەختى بەرىن بى
«شۆرش» بە چەكى زەمانە وە ستىن
وەك شىعەرىكى وەزنى لە لەرىن بى
ئەنگووستى كە دانا بە پەلە، سەر پەلە پىتكە
ھەر وەك سوورى ئىسرافىل ئە چوو دەم لە دەمىن بى

نیشتمان

به دهستی هه ستم شه و ده پیچمه وه
سا به هه ناسه م ژۆژ ته ژینمه وه
شیعەر و هه لبه ستم ده که م به پردی
که نهج و که نهجینه ی پی بیه ژنه وه
یا خو گه ر بیتو کارم سه ر نه گری
هه ر بوه ستم و دا بمینمه وه
ده ستم به بزین چی و نه وکم هه لبرئی
به سه ر بزاوی سه ر بنیمه وه

*

ئه شی بی ژۆژی دوا هه ستانه وه
مردووی گۆرستان هه ستن له گۆژی
پۆلی ته ستیران ده نیوه شه و دا
له ده وری خورا بیه ستن کۆژی
خوژ خوژ بیاری به ره و ژووری سه ر
له ده ریایی خوین تا هه لده چۆژی

ناشی نیشتمان هه رگیزاو هه رگیز
له بابته تۆوه دلم بگۆزی.

۱۳۵۶ — .

ده ریا یه کان

شه وه!

شکانه وه ی پیکه نینه

لیکدانه وه ی گرینه

کی چووزانی، چها زه مزه

پشت ته م دیواره به ردینه .

ز مه زمی تاهه نگیکی دلته زین دی

خوزه ی خهستی شیعی خوین دی

ته ستیره کان له عاسمانی یسنورا

به پاکی ته دره وشینه وه

به سورعه تی سه رسوز هینه ر

بو؟ بو؟ بو لیک ده کشینه وه!؟

شه پوله کان له گه یشتن به به ستینی ته به دییه ت،

ده شکینه وه .

بو؟ بو؟ بو؟ بو؟ ته ی بو ده لین

هه رگیز که سی له دنیا ی تر نه گه زاوه؟

تا خه به ری بئیتته وه .

ئازادی بئیتته وه؟!

من به ته نیا هه ر ئیمشو که

سه دهه زار جار هه ر مردم و ژیا مه وه

ساز کرام و زوو خامه وه

ئاخرین جار هاوژی شیعی گه زامه وه

فریشته کان ده تاسینی .

کی چووزانی، کپها شه هید

که ی؟ له کوئی؟ چوون؟

له سهه ره پهی کام سووره گول

به خوینی خوی ئه م دیمه نه ده نه خشینی

هه ره چه نده نایناسم کییه

هه ره یاده که ی هه ست و گیانم ده سووتینی

دهه ریاهه کان له سروودی گه زانه وه ی بارانه دا

گه زانه وه .

گولاله کان به هه ناسه ی شیعی هو میر

ژیانه وه

هه ره ئیمشو که هه زار سروود خوینرانه وه

هیشتا هه زار هه زار هه زار

هه زار سروودی دی ما وه .

به لام یاران . !

ژمبه ژمبی کاته ژمیری دلی پرم سروودیکه

هه زار په رده له م سروودانه سه رتره

کئی چووزانی، کیهه هه تیو

که ی ؟ له کوئی ؟ چون

له کوژی کام موسیقای غه م

له باوه شی ییدا یکیا

له هه رمانی جه هه ننه می بییا

پی به پی فرمیسکه کانی

له قوولایی دل و گیانی

نه م سرووده ییوچان ده خوینته وه

هه رجه نده نایناسم کییه

هه ر یاده که ی هه ست و گیانم ده سووتینی و

برینم ده کولینته وه .

۱۳۵۸ — .

داوینی نیگار

له دوو چاوی گیانم خوین ده باری
قه له م ده ستم به داوینت نیگاری
ده نا پا پوژی نه خشی به رزه ههستی
به تاریکایی شه و دا ده شته خواری

۱۳۵۸ — .

له ئیقبالا لاهووری وه رگراوه :
گژ و تینم له تاریکایی ناوی
ژواوم من له سه ریشه ی هه تاوی
مه زامیشم له شه و په ژ تیبه زینه
وته م ده رنا بزم بو ناته واوی .

۱۳۶۲ — .

له په روینی ئیعتیسامی وه رگراوه :
میشی ده یگوت به جالجالو وکه
ده ست و پیتی تو به چه شنی چالو وکه
جوابی داوه نه فامی میشکیووک
مه لی زیره ک به لایه تی دندوووک
با له داوم که وی زه لیل و زار
شه ربه تت لیده که م به ژه هری مار .

۱۳۶۴ — .

کونه په رستی

دهرمانه ، نیهن باده و من باده په رستم
مه یخانه هه موو خه لوه ت و په یمانه به دهستم
بو چوړه شه زابئی ده گه زیم ده رکه به ده رکه
هیچکس نیه مه ردانه وه دی ینئی مه بهستم
ها .. هاته وه بیرم هه مه خوم کونه شه زابئی
با دست ده مه ده فری قه لاهم و چی دی نه وهستم
هه رکه س که ده یینی هه موو ده م به شتیکی مهسته
نه منیش به دره وشانه وهی نه ستیره یه مهستم
تاوینه یه دهستم وهره بیخوینه وه ساقی
تا ده ریکه وی گه وهه ری بیوینه یه ههستم
بازاری نیهن باده و من باده فروشم
گه ر مه تله به مه ی ، چیتی که من کونه په رستم؟

کوٲتری دل

خوٲدلی من بوت نی بیشکینی به هه شتت بهرکه وی
کاره به ک نیم تا به قه تلم لیره تیوت دهرکه وی
دل پزی ته سرازه وا هه ردهم به تالو وکه و په له
دیده که ی ته فسانه ناسایی وه گوٲته ختهرکه وی
له وده مه ی زا چاوی بازی هاته زاوی کوٲتری دل
ته م دلّه ی ویرانه مالّم که وته داوی ههرکه وی
دل که بیژنگی هه زاران تیری ناپه یدایه تی
ته وه له ی وا هات و دیتم بوومه دهسته ی ههرکه وی
ته وده مه ی پیّمگوت که که ی ده تینمه وه ، گریا ، گوتی :
دلنیابه ههرده میکی که وله هه وران سه رکه وی
ههر له هه وری تاو و یاوی شه وقی شیعی شه ورمین
خوین ده باری تا دلۆپی خوین ده نیو جه وه هرکه وی
شاهه لۆی ئیلهام له سه رده ربایی هه ستم خولده دا
به لکوو شابالی وه مه وجی قافییه ی گه وه هرکه وی .

به حری خه م

هه ناسه ناسه ئەم ئەم دڵەم
لە بە حری غەم مە لەی دە کا
نە بو کۆتن دە بی خە می
نە بو کۆتان پە لەی دە کا
هە ژار و بی کەس و دە ره
بە ناھومیدی لێدەرە
نە دایە دە یگری وە خوئی
نە ئارەزووی لە لەی دە کا
هە بو و نە بووی کزیوہ خە م
دوو چاوی تیبزیوہ خە م
بە چە شنی چاوی شایه ری
کە فوو دە تووزە لەی دە کا
نە ما تە ژانە وو غە زە ل
ئە وە ی زری یە بو تە زە ل

نه مان و مردنی دهوئ
که چاوئ له وزه لهی ده کا
نه شاپه زاوی گرفه به
نه زاپه زیوی گرمه به
نه زاده وهستی بوئه به د
نه چه شنی زه لزه لهی ده کا .

۱۳۶۱ — .

به سهر ده زۆم

ساقی! به سهر ده زۆم .

به سهر شه پۆل و شوعله دا ، به سهر ده زۆم .

خنكاوی ئاوی چاوی مه سستم

سو تاوی تاوی هه سستم

به سهر زه مانی كاتژمیری تاقه دا

به سهر شه پۆلی پۆلی ته قلّه دا

به سهر هه ناسه دا

هو میید و تاسه دا

شه زاب و كاسه دا

به سهر ده زۆم .

دلبه ندی به ندی به ندتم

قه لغان و گولله به ندتم

حه برانی چۆن و چه ندتم

زبوارای زئی و زه وه ندتم

به سهر ده زۆم .

کي قه راره بيته وه ؟

گوئي بلي که که کي ده لي ، که کي قه راره بيته وه
که کي ، له کوي ، چ وه خته ، چون ، به ئينتيزاره بيته وه
هه تا به که ي ئه وا گرین ، ززانی له علی ئا گرین
نزیکه هه رچی گوئ که هه ن له هه رچی داره بيته وه
له دووری دووری دووره وه ، هه را ده که ن دياره يار
شه وي که له يله تولقه در ، که زوژ قه راره بيته وه

۱۳۶۲ — .

حاشا

له زیندان و زه لی زولمه ت
له زوژ حاشا ، له شه و حاشا
به کوندی بیر و زا کردن ؟
له باز و کوژ تر و که و حاشا
وه کو بیژنگ و که و کون کون
دلی پز داخ و ده ردی من
که باز و که و له هیله گده ن
له بیژنگ و له که و حاشا
له سه ر دوو زیی نه بوون و بوون
نه بوو هه مرازی هه و رازی
که نهیدی چاوی باز و گه ش
له چاوی پز له خه و حاشا
له ئامیزی ته م و زه لدا
له زولفی وه ک شه وی یه لدا
تریفه ی زوومه تی به در و
تلوو عی ماهی نه و حاشا

دلۆپىن خوينى سەر بە فرم
گىرى بادهى ده فه و ده فرم
که سو و تا کفر و ئيمانم
له زه يىي زوژ و شه و حاشا
ده هه ي ته سيىحى کاژيلکه م
سه ده ي دوورينى ته زمانم
هه زاره ي چه رخی زنجيرم
له زولفى لولى ته و حاشا
نه گول زارىي هه زارى بيست
نه دل داري به ري هيئا
که دل داري بزوو خينين
له دلداري به ده و حاشا
له به حرى پىر شه پولى هه ست
له باتى ماسى پولى ده ست
که نوقمى زه سمى گه وهه رين
له ته رحى زيخ و چه و حاشا
له هه لسووزاندى گوجان
له تيتووزاندى بلوئر
که شوان و چوارپى گورگن
له لاواز و قه له و حاشا .

سایه

دل بوو به دواوه له هه رهرد و هه رچیا
ون بوو له گیزه لووکه که ی ده پرچیا
ئاوا بوو قلیه یی گریانی سووری مه ی
شه و هات و شین به شه و شه و به شین شیا
شیرم به به ژنی سایه یی زولفی ده گرت
شه و بوو به قه تره یه ک له به حری زولفیا
له خوومی خووم ده گه رام هه ر له ناخی خووم
هه ر خوومی خووم دی له خووما نه وه و نیا
ئه ماما ببوو ه پهرده به خته که ی زه شم
ده ک زووت سپی بی ده سا به خته که ی سیا .

۱۳۶۵ — .

به من چى

له سۆزم گز که نه يدريا به من چى
له شينم دا که نه ی گريا به من چى
هه موو دنيا گولاله و نه سته رهن بى
به بى دوو چاوه که ی شاهلا به من چى
له تاوى وى که من گز گز ده سوو تيم
نه سوو تا يا که نه و سوو تا به من چى
له ده م ده ریا که تينوو مام و به سوئ
شاه پولى هيمنه تى ده ریا به من چى
به هه شتى خوا نه گه ر نووره و نه گه ر حوور
به بيوى جه نه توله ئوا به من چى

مو حریق

مه غفورہ کی کہ کوتی من کہ مو شفیقم
مه سحوورہ کی کہ کوتی من کہ مو حریقم
کہ متر له وہم کہ بزائن چ مودده عیم
زورتر له وہم کہ بزائن چ عاشقم
زیشہم زوواوہ له سہر موتله قی ئہ وین
یانی له عہر دہ وہ چوو بو سہ ما لقم
عاشق بہ جہ مال و کہ مالی ئہ و کہ سہم
مو خالیفن کہ دہ گہ لیا مو افیقم
ہاواری ئیمہ نہ قہ ت بیستی ہیچکہ سیک
بیدہ نگییہ ہہر بویہ عہ ینی ماہ نتیقم .

۱۳۶۶ — .

عہ شقی ٹاھوورایی

چاوم له چ بی؟ له قامه تی زه عنایت .
یا گویم له چ بی؟ له زمزمه مهی مه عنایت .
زووحم به چ دم؟ به ژوئیہ تی ژوئیاییت .
سه ودا به چ کہم؟ دلّ به دلّی سه ودا ییت .
ئهی زیشه یی دلّ ، گیان و دلّ قوریانت
عہ شقم به چ بی؟ به عہ شقی ٹاھووراییت .
ئهی زووحی ئه وین ، فریشته کهی زووناکی
شازاده پهری؟ یا نه پهری دهریاییت ؟
وا دیّ به سه رمدا که بچم بو ئه وپه ز
وا دیّ به دلّا ، ئیره یی نی ، ئه ولاییت .

عه شقی بینیشان

گیانی گیانان ، شاهیدم نی ، شاهیدم زووی زهردمه

دهفته ری ئە سزازی عه شقت ئە و دلە ی پرده ردمه

ئاخ کراباوه کتیبی کۆنی عه شقی بینیشان

خۆزگه به بزهی شیرنت ، فرمیسکی سویرم ته رجمه

هه رچی زستانی که زۆبی ، هه رچی زستانی که دی

زیکي یه ک قه تره به به حری یه ک هه ناسه ی سه ردمه

تۆ زه بیعت گرته باوه ش ، من شتائم هاته کۆل

تۆ به هه شتت سه رزه مینه ، من جه هه ننه م عه ردمه .

۱۳۶۶ — .

فه رد

مه جنونم و ئاوینه یی فرمیسکی شویرم^{##}

وینه ی بزهی شیرنی له یلا ده نوینتی .

۱۳۷۰ — .

. Siwërim

خه یالی کال

هه ی هه ی له خه یالی کالی بییه رواییم
وهی وهی له پزیشکی شیعه که ی هه رواییم
دهی دهی ده وهه زهوان و زووحی شیرن
نه ی نه ی بگری به حالی بیته نواییم .

۱۳۶۶ — .

گری ههست

بی گرو بی شه زه ژم ، بی خه م و تاسه م چ ده که ی ؟
بی مه ی و بی قه ده حم ، باده وو کاسه م ! چ ده که ی ؟
پی به پی گریفه ده ژوم ، تاکه له خووم تیده په ژم
سا له دهس تین و گری ههست و هه ناسه م چ ده که ی ؟
عاسمان بوته زهوی ، یانی زهوی چوته فه نا
ته ی فه نا ، تو له په نا ، نه وه مو تاسه م چ ده که ی ؟

۱۳۶۶ — .

شه پۆل

کوتم نه ی دل مو تاعم ، گهر مو تیعی بو موله ممدع نی ؟
کو تی بو نیم له کاتیکا که تو مو بدیعی مه تلعه نی .
به نه ردیوانی عه شقا چوو مه بانی مه عریفهت ، یه عنی
شه پۆلی به حری هه ستم بردمی بو نه و په زی مه عنی
به نه قدی دوو جیهان ده کرم قومی باده ی له بی له علت
که چی نیستا قه رزداریش ده بم ، هه ریژه نه تمعه نی ..

۱۳۶۹ — .

شه هلا لا

له گز و تین و ته بيم شه هلا لا
بو گزینت سه به بيم شه هلا لا
جورته تی دیتنتم* نی ته به دا
یانی دیوانه ده بيم شه هلا لا
چ عه زاب و غه زه بی پی ناوی
کردی عه شقت ته ده بيم شه هلا لا
گز و تینت به دهروونا هه لچوو
تالیبیم تاکه هه بيم شه هلا لا
به میسال و مه سه ل و ته مسیلا
چون بکه م شه رحی شه بيم شه هلا لا
حه سه ره تت باوی له بیر برده مه وه
چوومه سه ره قه ولی ته بيم شه هلا لا
کوردم و واته له کوردیم حاشا
یانی تورک و عه زه بيم شه هلا لا

خوشی خوشم به مه‌یت سه‌رخوشم

زه‌وح و زاح و ته‌زه‌بم شه‌هالا

۱۳۶۶ — .

هاواری ته هوهن

بزوانه هه لقوئی له ناخی دلی یه کته نم
ههستی زولالی پزنه وه سان و موته نته نم
دهریایی دهرده و داخم و شیعرم شه پوئمه
ته ئیسیری ماهی زووته مه ها مه ددی شیوه نم
بو دهر بزینی واته کوتم سه رکوتم مه که
سه ربه رزی سه ر بز او م و هاواری ته هوه نم
به و خه نجه ری نیگایه کوتم کوت کوتم مه که
ته ز راویاری زووت و ییمه تال و جه وشه نم

۱۳۶۶ _____ .

هه بوون و نه بوون

هه بوون و نه بوون داوی سپی و زهش
کوچی دوایی کرد شه وی سه ر به ههش
زولفی پز شکهن که و ته سه ر داوین
ته ز بوو به زیننه ی فرمیسکی خاوین
به قه د مووی سه ری لئی پارامه وه
به قه د سه ری مووی جواب نه دامه وه

۱۳۶۶ _____ .

گَر

هه م هه م و هه م غه م ، هه م هوئی هانم هه ی
هه م ته م هه م ما ته م ، هه م گریانم هه ی
هه مپیا له ی گَر ، گَر ووی زووی هه تاو
ته قلّه ی نیو ه قفه ی نیو هه و رانم هه ی
شه قزنی شیعی شه قه ی نیو ه شه و
خه و نی خا و نیی به یانانم هه ی
خه یالی کالی و ههستی کوئیویم
دهردی گران و پیده رمانم هه ی
وه ک زولفی نه مدی له ژیر له چکه که ت
زه نگه زور په خش و په ریشانم هه ی
شه رحی مه شرووحی زووحی مه جزووحم
گَر گَر بسو و تیم ، ئو خه ی گیانم هه ی
ده و ره دلی نیو جه رگی هه ستم
ده و ره جه رگی نیو سو و تانم هه ی ،
هه م هه م و هه م غه م ، هه م هوئی هانم هه ی
پیکهه لپرزانی زین و زانم هه ی .

وه گیزاوی بهندی یه که می ته رجیعه نده که ی «هاتف» ی ئیسفه هانی .

ئه ی به قوربانی تو هه م دل و هه م گیان
وه ی به حه یرانی تو هه م ئه م و ئه ویان
دل به حه یرانی تو که تو ی دل به ر
گیان به قوربانی تو که تو ی گیانان
دل به هه لواردنی چه نی تو ی تو ی
گیان به خت کردنی ئه وه ند هاسان
زی گه یشن به تو عه جه ب سه خله ت
ده ردی عیشتت گران و بیده رمان
بیقسوور و به هانه وه رده گرن
چاوی دل حوکم و گوئی گیان فه رمان
ناشتی گه رگه ره کته فه رموو دل
گه ر خه یالی شه زینه فه رموو گیان
بو هه موو لا ذو ی شه وی جه زبه ت
زاید ه کیشا زو حی منی حه یران

دهستی ته قدیری تو له ئاكاما
زایرفاندم به ره و دهیری موغان
خه لوه تې واچ خه لوه تې هه ی هه ی
ئاگری واچ ئاگری، هو ی هان
دهمدی نه و ئاگره ی له هه رلاوه
گژ و شوعله ی ده زوی بو هه رمان
پیره که ی هوگری گزی ئاگر
ده وریان دابوو کوژی پیژوکان
هه موو ئاوینه وینه، گولدیمن
گشتی پیژو لسه و گشت هوژان
موسبقا به ک ته حه بیوری حیره ت
دیمه تیکیش ته ساعودی سوژمان
ساقی به ک زوو هه تاو و موو چین چین
موتریبیکیش هونه روهر و لیژان
کی که شه رحیم کوتوت و یا نه کوتوت
زیکی خزمه تگوزاری پیره هه موان
منی خه جلاو به هو ی مسولمانی
ده تکا ئاره قه م له نیوچاوان
پیر کوتی کیه لیره؟ بیان کوت :
ئاشقیکی به شیو و سه رکه ردان

کو تی مهستی به گولشه زابی کهن
سه ربه خو گه رچی هاته ژوور میوان
ساقی ئا گر مه به ست و ئا گر هه ست
کردی پزگزی پیا له بوگردان
هه رکه نوشیم فه نا بوو عه قلی و دین
زه یب و بزوا به تین و گز سووتان
که له لاکه و تبووم و مه ست ته وده م.
به زمانی نه کو تری قهت به زمان
بوونه و یژه رته واوه تی گزیان
وا ته نانهت وهرید ته وا شهریان
هه ر خودایه ک هه یه و نه سی وو دوو
و حده لا اله الا هو

۱۳۶۸ — .

ئاوینەى ئەسراژ

هە تا چە وگانی زولفی دا لە گۆی قەلبی ئە ویندارم
لە وئ زۆژیۆه دل دە گری که کوتراوو بریندارم
لە سەر سەر وایی چاوی ناوی خۆم دانا لە پیناوی
شعیر خوینی دلە، دە تکیته وه هەر دەم لە تیوزارم
هە ناسەم سەر دە یانی ییگومان زیرانی زستانە
سریشکم یە ک بە یە ک دە خوشن، شە هابن، ئە ز شە وی تارم
لە بە ندی ئیتیزاری عە شقی عومریکه زیندانیم
گرفته م، چاوه زئی لە فزی لە بارە ی ویم، گرفتارم
بە عە مدەن چوومه سەر زنگە ی ئە وینم بە لکوو بیینم
که دیتم قەت نە ما خو بو نموونه ش توژی ئاسارم
چ سە یرەن سە یری تە یری عە شقی مە شقی بیپە ز و بالم
سە یرتر تا بلئی ئاوینە یی ئە سزاژ و ئیسراژم
بە ژە هری ماری گیانی شە و بی هە نگوینی بزەت، بە درا!
بە غە یری لە یلە تولقە دری خوجه ستە ی زولفە کە ی یارم
شە هید و شاهید و مە شهوودی شە هدی ئە و شە کر لە عە م
وہ کو زۆژ، وە ک هە تاوی نیوہ زۆیان زوونە ئیقرارم

له عه سری ژبانه وهی یه ک خاتره ی شیرینی له بڅه نددت
 له قه سری مه تله عیځکا ژووحی عه شقت هاته دیدارم
 کوتم ئه ی ژوح موتیعم، گهر موتاعی بوچی په یدانی؟
 کوتی په یدام و ناپه یدا، ئه گهر نوورم، ئه گهر نارم
 موحیتم یا موحاتم هه رچی ههم ته سویری ته قدیرم
 له ده وری مه رکه زی شه معا منی په روانه په زگارم
 چ بیزه حمانه بو مبارانی کرد ژوانینی ناتومیت
 نه ئاداری له سهر پاداری ما شاری دلی زارم .
 نه سیمی یادی ده نگی پی ئه وینی دی به گوئی دلما
 ده بیته له عل و دوز، ده تکی له چاری سیس و خه مبارم .

۱۳۶۹ _____ .

ته عبیری خه ونیکی ئالۆز

پریش پریش ،

له ژیره وری بارانی بومباردوماندا.

په راش په راش ،

له مه له ندی سه رکو تبوون له سه ره له دانداندا.

غه ریب غه ریب ،

له غوربه تی ئینسانیه تی ئینساندا.

تاساو تاساو ،

له عالهمیک فیما به ینی ئیمکان و غه یره ئیمکاندا.

شه قاو شه قاو ،

له شوینی شانۆی شینیکی بینشاندا.

زووناک زووناک ،

تاریکتیرین نوخته ی زه وان ده دۆزمه وه و

ده قیق ده قیق ،

ژماره زه مزى کللی ئەم زاویه زه مزاییه ده ینمه وه و

ژمار ژمار ،

وه ریده گیرمه وه به پیت .

نوخته نوخته ،
 به پینووسی نووکی عه نقا ،
 دلۆپ دلۆپ ،
 به جه وهه ری خوینی هه لۆ ،
 وه رهق وه رهق ،
 له په ژتووکی بالی هوما ،
 ژسته ژسته ،
 ژه سمولخه تی ژه سمی له ژه سمه ده رچوونی هونراوه به ک ده هونمه وه و
 وشه وشه ،
 به خو له میشی قه قنه سیش ،
 هه ودا هه ودا ،
 ئە مرآ وشکی ده که مه وه و
 چه یران چه یران ،
 ها وده نگ ده گه ل
 سوژی سازی بالنده ی بالسه وزی شه پۆل ،
 شه پۆل شه پۆل ،
 ها وئا هه نگ ده گه ل
 ئاهه نگی شه قژنی فر قژنی گریان ،
 ژه وان ژه وان ،
 له نیو جه رگ و دل و گوشت و بیست و ئیسک و خوینی خوینما
 ده یخوینمه وه .

قورتم قورتم ،
ژه هری هه لاهه لی شه وگار
ده خوومه وه و
لیکدا لیکدا ،
له ته سمیه ی سه مای بال و په ز لیکدایک
بو بالگرتن .

هه پروون هه پروون ،
له شه قامی قامی فه یز و فه وزی فه نا،
تالوز تالوز ،
خه ویتکتان بو ده گیرمه وه و
شه قار شه قار ،
بوستانی لیکده ده مه وه !

* * *

دویننی شه وی له خه ونمدا ،
په یتا په یتا ،
قور قوشمیان له گه رووم ده کرد .
که زا په زیم ،
خرم خرم ددانی زقهه لگرتنم داده کروشت .
دویننی شه وی له خه ونمدا ،
چه قه ی کو که لاشکم ده جوو ،
له بهرتالی به دم و چاوی داوه لما تف ده کرده وه .

بۆتە عىيرى ئەم خەۋنە چوومە لاي ھە تاو ،
ھە تاو پىكەنى و چى نە كوت .
دوئىنى شەۋى لە خەۋنمدا ،
چىيا بۆ دەريا دە گرىيا .

بۆتە عىيرى ئەم خەۋنە چوومە لاي ھە ور ،
ھە ور بە سەر منددا گرىيا و ھىچى نە كوت .
دوئىنى شەۋى لە خەۋنمدا ،

تە رىم لە سەر پىشكەى شە پۆلان زادە ژا .
بۆتە عىيرى ئەم خەۋنە چوومە لاي باوكم .
باوكم زۆبى و ھىچى نە كوت .

دوئىنى شەۋى لە خەۋنمدا ،
گورگىكى گە ز ،
بە كلكى زۆبىكى گە زۆل ،
شمشالى بۆ شوان لىدە دا .
شوانىش خىرپ بۆى خەۋتبوو .
چوارپى كارتى داۋەتى دەبرد بۆ شە گەل ؛
- تىمە لىمان گىراۋنەۋە ،
بۆ ھاتنى تىۋەى بە زىز
بۆ زە ماۋەندى « ددان » و « گۆشتى تازە » .
زۆژ: نادىار .

کاترمیریش : دیاری نه کراو . -
ئه و خه ونه م بوشوان گیزاوه .
گوچانی له مل مه زیک کرد ،
سه ری بزی و که ولی کرد و
جهرگ و دل و سپه لاکه خوارد و کوتی :
« ئه مه ش ته عیبری خه ونه که ت » !

* * *

دوینئ شه وی له خه ونمدا ،
ده نیو جهرگه ی دلی دهردا ،
ددانی دهر دیکه تازه جزووی دهردا .
که زاپه زیم ،
زه وی زاری ئاواله کرد ،
گولاله یه ک ده نیو گولله و پووکه و خویندا سه ری هه لدا .
دهستی دزوو زاده وه شا به گزه با ،
بو ته هنیه ت به خییوی شه و .

* * *

دوینئ شه وی له خه ونمدا ،
دیوه زمه جهرگ و دلی منی ده خوارد .
په نجه ی برا که می ده کروشت .
به هاوری شمی پرچی خوشکم ،
دهم و په لی ده ستر یوه .

به ئیسکی په راسووی باوکم ،
 دانه کانی ده تازیوه .
 که زا په زیم ،
 - با - له کووچه ، لانکی به تالی زاده ژاند .
 جادو و گه ریک له که لاه
 مه شکه ی خوینی خه لکی ده ژاند .
 به په تکی ماری زمانی ،
 په زه سللیرکه ی ده خنکاند .
 تو کووله که ی زمانی خه لکی ده ترووکاند .
 په ژوبالی هه لقرینی هه لده پزووزاند
 ته سیچیکی به چنگالی ده سته وه بوو
 نا.. ببوورن
 ملوئینکیکی له ملدا بوو ،
 ده نکه کانی که لله ی سهری بنیاده م بوو .
 بنیشتی نه رمایی گوچیکه ی مندالیکی ساوای ده جوو .

.....

نینوکی پلووسکی خوین و
 قژی سووری ، تافگه ی به راه ژووی گز بوو
 گوچیکه کانی کونه میرووی پیتی مؤرس و
 زاری هیلانه زه رگه ته و ژه نگه سووره ی
 ته وس و تیس و تانه و بوختان و درو بوو .

کلکی پردی دوو پیشکی دوژمنایه تی و
 هه ناسه ی زه شی دوو که لی پشو و سوار بوون .
 له پی دهستی ،
 جیگه موّلی گورگ و به راز و زبوی بوو .
 لاقه کانی تا کو نه ژنو به عه ردا زو چوو بوونه خواری .
 چاوه کانی گوّمی خوین بوو ،
 جیگه ی مه له و قزّنه گوّمه ی دیوه زمه و زموزنه .
 نوو شته ی ته سکه ناسی به مل زه شه گادا هه لداوه اسی .
 زه نگوله ی ده کرده گواره ی گو یچکه ی که لله شیر ی شه رزه و
 به کلکی گو یدر یژیدا هه لداوه اسی .
 تاوری به خاک ده گو زبوه و
 بای ده فروشت و تاوی ده کری
 قزقز و چکه ی عه نقای عه شقی هه لده لووشی و
 ده له مه ی هیلکه قه قنه سی سه ره هه لدا نه وه ی هه لده قوزاند .
 دانه کانی پیکه نین و لیوی بزهی
 وه بهر چه رخی که لپی بیبه زه بی ده دا .
 به ته به نه ی شاخه مار و
 داوه ده زووی جالجالو وکه ،
 کلاوی ونبوونی ده چنی ، بو سه غره جن !
 *
 دوو دوو پیشک په پووله به کیان ده کرماند .

چوار چواربئی پیشه یان ده کرۆشت .

ده سترفروشیك ، ده سستی ده فروشت .

قه سساییک ، زگی خوئی ده دزی

نه ججازنكیش ، په نجه ره په کی سازده کرد ،

له ئیسقانی کارزۆله به ک .

مارنک له سه رهیلکه که و پا پۆکه ی خوارد بوو .

هه لۆی مه زگ !

قه ره پوولی بۆمی خووشه یی هه لداویشته ،

به سه ره بووکی به دبه ختیدا .

له ژیر دیواری ته م و توژ ،

دوو بیچوه مه یموونی بزۆز ،

کایه یان ده کرد پیکه وه

به شووشه مه زمه زئی تازه ی دوو چاوی شین ،

له سه ره گیلای دوو گواره ی دوو گوینچه کی هه لپچکرآوی

کیژنکی سه ره و قژ ئالۆز .

زژداییک ، نه نگوتکی دلئی زژکچه که ی له تیر ده دا .

رئوینکی بیر ، بیچوه گورگینکی شیر ده دا .

کتکینکی زهش ، قاچکی بیچوه که ی خوئی ده خوارد .

ورچیک ،

بازه ئینی ده کرد ،

به دم و لووتی هه ناسه ی هه سستی سه ره به سستی .

لاویک ،

شەقی لە کاژیلکە ی سەری دایک و باوکی دەدا .

کوندیک ،

لە سەر دارهه ناری سینە ی کونکووتر لە سی نە ی

لە سەر دو هیلکە ی کلۆلی ، هە لێشتبوو .

دوو هه ژدیها ،

لە قاپیلکە ی لە دایکبوونی پیلایکی زۆرگه وره ،

سەریان تازە هینابو هەر .

گژەبا ، بە ژنی ژیناری دارتیلە کان ،

ئاهەنگی مەرگی لێدەدا .

زمانم وه سیمی زووتی هەستیکی گیان سووتین کهوت و

بوو بە کلکی دوو پشکی زەش .

بوو بە گوچان .

بوو بە مار و بوو بە هه ژدیهای بیثامان .

تە لە فەزۆن فیتووی لێدەدا

بۆ ئەسپی تینووی خە یالکی پووچی پیچە لاو پووچ .

بۆ مێکی ساعە تیان لە نیو زادیو که مان دانا بوو ه .

بۆ مێکی ساعە تیان لە ژیر زمانی من دانا بوو ه .

بۆ مێکی ساعە تی لە نیو کاترمیرە باغە لیکە م .

دوو بۆمی ساعە تی لە نیو گلینە ی دوو چاو ه کانم .

دوو بۆمبى ساعەتى لە ئيو لۆكەى ھەرتک گوئچکە کانم .
بۆمبىكى ساعەتى گەورە لە ئيو مېشکم .
بۆمبىک لە ئيو باغچە کە مان .
بۆمبىک لە بەردەرکى حەوشەى
دەرک و فام و تىگە يشتن .
بۆمبىک لە ئيو بارە لۆكەى ھەورى سېى .
بۆمبىک لە ئيو بارە زەژى ھەورىكى زەش .
بۆمبىک لە ئيو بووکە شووشەى مندالىكى سەرە تايى .
بۆمبىک لە ئيو گريو و چکەى پەروەندە يە کى جىنايى .
بۆمبىكى ساعەتى بچووک ،
لە ئيو بۆمبىكى گەورە تر .
بۆمبىک لە سەر زىنگەى ميژوو .
بۆمبىک لە ژېر نەخشەى کۆنى جوغرافيا .
بۆمبىكى زورگەورە لە ژېر مەعناى قوولى شيعرى باران .
بۆمبىكى زورگەورە لە ناو کۆشكى ھە تاو .
گەورە ترين بۆمبى ساعەتى ئاتۆميان
لە ئيو بەردى

کاتزميرى

دلى پزم

دانا بۆوہ ..

دویننّ شه ویّ له خه ونمدا ،

قش قش زوحی په پووله یه ک

له نیو قیلی قه هر و زق و قیندا ده کولی .

که زا په زیم ، سه ری بز او

له سه ر ته رمی سه ربز او ی خو ی ده گریا .

ته رمی بیسه ر

سه ری بز او ی خو ی ده برد به دیاری

بو سولتانی ناد یاری

ده ریای فرمی سک .

گرین قاقا پیده که نی و پیکه نین گوز گوز ده گریا .

ئه سپی زه شی سه رکه شی ئاسمانی شه و ده یحیلاند .

شعیریک ، بز به زاری هه مو و ده ریاکان ده خر و شا :

« ئینسانیه ت به ستو و یه تی ،

ئینسانیه ت به ستو و یه تی له مه لبه ندی به سته له کی

کفری تفهه لاو یشتنی ژیری سیفری

مو تله قی میتهای بیبزانه وه .

به ستو و یه ته وه زنجیری که ززه ی قافیه ،

ده ست و پی شعیری زه ردی گه لاز بز ان .

پاییزنکی زور ناخو شه .

ناباری شه کراوی بز له هیچ داره شه کره سیویک .

ناباری په پووله ی ئه وین له هیچ هه وره سپیلکه یه ک .

ناباری په ژی نه سته ژن له بالی هیچ فرنده یه ک .
 کز یوه ی گه لای په نجه یه و ژه هیله ی بارانی فرمیسک .
 ته متومانی شله ژانه و توقینی زراوی زنده ق .
 گه رده لوولی هه ناسه یه کی در ژه .
 له بادیه ی سینه یه کی زور به تاسه .
 پاییزکی زور ناخوشه ،
 زور ناخوشه ،

زور ناخوشه ،

شه خته لید او ه ته ماته ی دلی بیستانی ته زاوه ت .
 دوک لید او ه تریزه شه ی داره میوی باخی ته وین .
 شه خته لید او ه هه ناری ترش و شیرنی باخی ژبان .
 پشتا و پشت ده گه زینه وه عه قره به کانی ئیتیزار .
 شل بوونه وه پیچ و مؤره ی بزوتنه وه « .

*

هو په پووله پاییزه به سته زمانه که !
 په ژه کانت بو و ه ریون ؟
 کام گزه با په ژه کانتی وه بهر جه نجه ز و خه نجه ری که لپی داون ؟
 باله کانت به مه قهستی
 کام زریانی بیبه زه بی هه لقرتاون ؟
 هو فریشته ی چاوه زوانی زووانی زه وان !
 تیکرمانی زه وحی زووحم بو هیناوی به دیاری

لە دیاری بۆمباردومانی هەناسە .

هۆ.. هیژا فریشتە کانی جە هەنەمی قەھر و عەزاب !
دەقاو دەق زەسمی دۆزەخیکی وام بۆکیشاون بە وردینی ،
کە سەدان دۆزەخی ئیوهی دەبی بدن لە مزگینی .

هۆ سولتانی دەریای ئەوین !

وینە ی مرواریی فرمیسکم بۆ هیناوی بە دیاری ،
لە سەرچاوهی هەستیکی خاوینی زوونزا .

ئە ی سولتانی چیا ی بەرزی !

وینە ی هەتاوی زیریم بۆ هیناوی بە دیاری ،
لە ئاوی فرمیسکی پزەنگداری چاوه کاندما .

هۆ زووحی گەورە ی دەریاکان !

هۆ ئاوی هەورە کانی زەش و سپی !

ئەلقە ی شەپۆلی دەریای کولیم بۆ هیناوی بە دیاری ،
لە سەر لە پی دەستی دلما .

هۆ هیژا دوو فریشتە ی تەحریری خیر و شەزان !

نامە یەکی زەش و سپیم بۆ هیناون بە دیاری ،

لە شەوگاران و زۆزگاران تەنیا یی ،

لە ئەو پەزی پەزیو بوونی هەبووندا .

هۆ بالندە بآلسەوزە کە !

وینە ی گوئیکی سووری

باغیکی دوورم بۆ هیناوی بە دیاری ،

ده گه ل گه لای په نجه ی خه ناوی و خویناوی .
 ته ی خوړی و فریشته کانی به هه شتی هه تا هه تایی !
 زووحی په پووله یه کی نوورانیم بو هیناون به دیاری ،
 که شوهره تی « پاییزه » یه له به هاری نه مامیدا .
 ته لای سولتانی جه نگه له کانی هه لدرین !
 غه رییک به ته وهرداس و ته وری به یان ،
 هاتو ته شه زی پلینگ و به وری به یان ،
 به بیچاوه دیږی شیري پشته ستووری .

دوینی شه وی له خه ونمدا ،
 تریفه ی سیحری زیوینی شیعی به درم ده دوزیوه ،
 تا هه لیه سستی سه رماه سستی
 کوتری سه ربه سستی هه سستی له زوو به ونمه وه .
 دوینی شه وی له خه ونمدا ،
 پولی شه پولی پرشنگی سه وزی تاوم ده دوزیوه ،
 تا وینه ی تاوینه ی شیعی که سکی به سه ردا بینمه وه .
 که زا په زیم ،
 شیعی زووتی په نجه ی زهردی گه لایه کی هه لوه ریوم وا هوئنده وه ،
 که وینه ی داری بیهره و به رگی ده هینا به رچاوان .
 که زا په زیم ،
 حه یرانی ژانی برینی

به‌رزترین چیا کانم وا تیپه لکرد
که وینه‌ی له‌علی گزینی جه‌رگی ده‌هینا به‌رچاوان .
که زا په‌زیم ،

ئا‌هه‌نگی فرینی پیللی
که‌وره‌ترین ده‌ریا کانم وا خوینده‌وه ،
که سه‌رتاپای ئه‌ندامی سه‌راپا خوینی مه‌رگی ده‌هینا به‌رچاوان .

* * *

ئه‌ری ئه‌من په‌زه‌که‌سک و سووره‌کانی پشکووتنی پشکو نه‌بووم ،
له‌ئاگردانی سه‌ر سه‌وزی گولی سووری
هه‌وه‌ل باخی یومن و هاتا ؟
ئایا من بازی سه‌رشانی میژوو نه‌بووم ،
به‌ر له‌وه‌ی که‌که‌لای په‌زه‌کانی هوما هه‌لوه‌رینن و
لق و پۆپی باله‌کانی بقرتینن ؟
داخو من میژوو زائیکی که‌وره‌نه‌بووم ،
به‌ر له‌وه‌ی که‌میژوو په‌زو پو‌ده‌رینن و
دوو شاخی زه‌شی لیبروئی ؟ ..

*

حوبارا نیم !
حوبارا نیم ، هیلانه‌یه‌ک به‌کویره‌وه‌ری سازکه‌م و
پاشانیش پئی نه‌زانمه‌وه !
وه‌بیرم دی له‌عه‌سری زامیسی دووه‌م

وینه گه ریکی گه وره بووم ،
 وینه ی سه یرم ده کیشانه وه بیوینه ، له سه ر بیستی ئاسکه کیوی .
 هه ندیکیان لیزاده مام و
 ده مسووتاندن
 له ترسی تۆله ی زیلته وتاد .
 ده گریام و فرمیسکه کانم
 ده تکانه سه ر خو له میشی شا کاره سووتاو ه کانی
 ته یار بوو بو بابر دن .
 با - ده یردن خو له میشی تابلۆ کانی نهینی
 بالانوینی قه ساو هت و بیبه زه یی .
 وه یرم دی ، که دواین جار
 تابلۆیه کم کیشایه وه .
 تابلۆیه ک به درێزایی زنگه ی شه وگار ،
 به پانایی قورسترین هه نگاو به ره و قه لای مه زگ ،
 له تاقمیک دیلی به سراوه له یه کتر
 به گوریسی ئاخیکی زور دوور و درێژ .
 که گزمد ، ته نه ا گوریسه که سووتا .
 له پزیکه دیم دیله کان زیک هاتنه ده ری و
 هه لاتن زووه و ده ریای خوین ،
 بوون به شه پۆل .
 ده ریا سه یر توفانی بوو !

شه بۆله كان ده گه يشتنه هه وره كان !
هه وره كانيش ، بۆ ئاسمانى هه ركوپيه ك - با - كه ده ببردن ،
زۆڙنه بارانى فرميسك و خوئين ده بارى به سه رويدا .
گۆلى سوورى شيعر و دارى سه وزى مۆسقا شين ده بوون ،
هه زار هه زار ،

به ر له وهى كه هوماى هه تاو ،
له قاپلکهى كازپوه ، سه ريپيسته ده ر .

ته نيای ته نيا ،

ته نيا ته نيا هه ر ئينسانتيك ،

ته نها ديليك

له چوار چپوهى جه هه ننه مى تابلۆ كه مدا ما بوويه وه .

بيده رفهت و ده ره تانى ده ر بازيوون ، دامابوويه وه .

كه ورد زوانيم ،

ورد ورد زوانيم ،

ويتهى خوّم دى گز گز ده سووتا ده گزدا .

دواى زامانيك ، خو له ميشى دوايين ويته م ،

بايه كى تونده هات و بردى

به ره و سه حرايه كى دوورى چۆلى

چه ند كا كى به كا كى ..

دوینۆ شهوئ له خه وندا ،
ماله كه مان به بالئ په نجه ره فرئ !
له تا پۆئ سه وزی
سییه ری دارگوئزه كه ی خه وشه كه مان
پر سیارم كرد ؛ ته عییری ئهم خه ونه چیه ؟
تا پۆ کوتی : ها ! نایینی ؟
له هه وری ههستی سه ره بهستی ، بارانی گول ده بارئ و
په نجه ره كان چه پله لئده دهن بۆ باران .. !

۱۳۷۲ — .

بۇ شاعىرى، كەسەد سالى دى دىتە دى

كىۈسىپەرتە

خۇر پىشكىكە لە ھەستت

زۇوبار دەمارى سىچرتە و

قافىە قفلى شىعرتە و

كىش قەلاتە .

لە ھەسارى ئەم قەلا قوزقوشمىنە تا

داۋەت شىنە و شىن داۋەتە

زىگامارى زولفى لولى

ھۆنپنە ھەي ھۆنراۋەتە .

جىپىت گوزىكى تەنگ و تارە بۇ ناھومىدى و

خە يالت رەخشىكى فزىدە يە

دە ترفىنى بەرە و نە دىو .

بۇ تۇباران

ھەر دلۆپىكى

ئاۋىنە يە كە بالآ زوان

بۇ زوانىنى بالآى زووان

توفان تە حلىلى زەوانتە

له تەو پەژى سەرکەشیدا
ئەستېرە تۆزى فرمىسكى شىعرە کانت
ناشکىنى له گەشیدا .

هە يهات ! پە تکی گێژە لووکه
کو ترە شىنکه ی هە ناسە تى خنکاندین
هە يهات ! بوومە لە رزە ی ئە هات
کو شکی زوحتى
زماندین .

هە يهات ! هە يهات !
سىنیمماری داژژەری خووەرنەق بی
هە لداژژەری
له هە لداژژەری قە لای شە وژا
قە لایە کى بە رزو پۆ لاین
بە دەستی خە للاقىیە تى هونەریت
دا تەرژتیی .

هە يهات ! هە يهات !
بە دەستی خۆت

خۆت کوشتییت و

ناشتیی

هە يهات ! هە يهات !

تا پوی دارستان

به پیوانه‌ی شیعره کانم ،
شین و شه پوزتان ده بیوم .
به جه وهه‌ری فرمیسک و پینووسی مژول ،
وینه‌ی پاییز ، له سه‌ر دواین گه‌لای
شیعری هه‌لوه‌ریتان ده کیشمه‌وه .
له زه‌وانی زوانی سیحری هیلالی نیونیکاهودا ،
نه‌قیمه‌ی هه‌لوی بینیتان به‌دی ده‌که‌م .
له شه‌وودی به‌دریشتاندا ،
به پیوانه‌ی جه‌زر و مه‌ددی ئەم شه‌وگاره‌ درێژ‌بووه
زه‌ریا زه‌ریا ،
تریفه‌ی زووحی زولالیو ده‌خۆمه‌وه و
له موحاقی زوو وه‌رگه‌زاند‌نیشتاندا ،
شپرزه‌بیو له‌به‌ر ده‌که‌م ،
ئه‌ی بالنده‌کوچه‌ریه‌کان ،
که‌ دینه‌وه و ده‌ژۆنه‌وه ..

*

له چزانه وهی ملوئیکه تان

گول ده باری و

په پووله ی گزی فانوسی پینوسه که م

بالده گریت و ده فری

به ره و هه ره به رزه لووتکه کانی به رزه فری .

به په نجه ره ی هه ناسه ما

پول پول

په زه سیلکه ی شیعر

دینه ژووره وهی په ژتووک و

زیگه ش په نگاو ده خواته وه

له سیبه ری هه لفرینی کوتره شینکه ی سیجره کانم .

ئه ی هه وره کانی بیسرود!

ئه گهر چاوئیک به ژیر پیتانا بخشین ،

دلئ خور ئاو ده خواته وه

له سه چاوه ی زولایتان

*

یی له ژوبین ده گه ژیت و

چاو له بینین .

گویی له بیستن هه لبراهه ،

کیو حه یرانه و له خورآگرتن ده گه ری .

ئیوه چ زاده ئاساین ،

ئەي زىچكە فرمىسكە كانى نەرمە باران !

ئېۋە چ سەرگەش سىروشتن ،

ئەي ھېشۋە مروارېكانى زۆنە باران !

ۋ ئە تۆچ موعجىزە يە كى

ئەي لافاۋى سەۋزى زوۋان !

لە شۇيىكا ، كە با ، بەرد دە تويىنتە ۋە ..

*

پۆلى كە ۋمارى قافىيە

توۋكى سەرى سىخەرە كانت بە - با - دە دەن .

بوۋ تىمارى شىخەرە كانت

ماسىي ۋ شە ھەلدە لوۋش ۋ

ماسىكانىش دە ئېۋە ۋە

دە بنە مار ۋ جەرگ ۋ دلى ھەرچى سوۋژە ۋ ناۋەرۋكە

زە گ بە زە گ ۋ يە كە يە كە

زە زال بە زە زال دە كەن ۋ

پە ز ۋ بال ۋ ئىسقانىكىش مائىتە ۋە ،

ئە مرا ھەر تۆيت ۋ ھارېنت ۋ خۆلە مىشى شىخەرە كانت

لە خۆلە مىشى قە رىجە ي مۆركە لىدراوت ،

قە قنەسى سىروۋدىكى سەۋز دە زۆي

كە زۈح ۋە بەردار ۋ بەرد ۋ ئاۋر دە نى ۋ

دە ئېۋ گزدا گزۋگالى نېۋوغىكى نۆي دە زۆيىنى ،

هۆ.. ههستی بێته پل و شاه مشیر!
دهریا ته گهر تۆفانی بێ ،
ههوا ته گهر بارانی بێ و
باوهشی زه ویش ئاوه له ...
به ژماره ی گه لای هه موو دارستانه کانی دنیا
هۆنراوه ی کهسک و سوور و شین ،
له باوهشی خامه ده زوی .

*

ئه وه دلمه !
ئه وه دهنگی ته پللی دلمه !
که به نه ردیوانی ستوونی فهقه زاتی میژووی شه زدا
هه لده چینه ته سخیری فهزای جو مجموعه .
ئه وه دلمه !
ئه وه خوزه ی خوینی دلمه !
که به زیشه ی میژووی زه شدا ،
هه لده کشینه لق و پۆپ و گه لای شیعریک
سپی وه ک سپینه ی هه تاو .
دهریا شیعی شه پوله کانی ده خوینینه وه و
ده گاته قافیه ی که نار .
شه پۆل شیعی خوینی من ده خوینینه وه و
ده گاته دل .

دلّیش شیّعری ده‌ریا و شه پۆل و سه خره ده‌خوینتته‌وه و
ده‌گاته تاپۆی دارستان .

*

هۆ بریسکه‌ی هه‌وری سیا!

هۆ شمشیری بالی شه‌وگار!

له ژوورته‌وه

ته‌قله‌ی وشه‌ی ره‌نگاوژه‌نگه‌ و

ده‌سرژێژی تیرژێژی شیعر .

له ژیرته‌وه‌ش ،

له ژیره‌وه‌ی مه‌له‌ندی دووکه‌ل و مردن ،

ژوانه‌وه‌ی یشه‌یه‌کی چرّ

تۆله‌ی سه‌وز و

مه‌رگی سوورو

ژیانه‌وه ..

۱۳۷۴ — .

ته وین

سیلاو هات و

زووگه یه کم بوو ، زوو خاندی .

به لام ، لافا ویش نه یتوانی

خوشه ویستیت ، له دلما بکووژنیتته وه .

ته جهل هات و گیانی بردم ،

به لام نه یتوانی ته وینت

له سهر دواین چلی دلم هه لبقرنی .

ته وه تیسته ش وشکه ساله و

ته نیا خوزه ی خوشه ویستیت

دهشت و کیو و دار و ده وهن ده خه ملینی .

شاه م و

په پووله و

زوو باره ، خوشه ویستیت .

۱۳۷۵ — .

ههزار ساله

ههزار ساله کۆریه ی غه میک له جولانه وه ی هه ناسه مدا زاده ژینم
ههزار ساله لۆتکه ی ته میک له سه رگیژاوی خه یالم ده خولیتته وه
ههزار ساله مه له وانی خه می خووم

ئاشه وانی ههستی خووم

باخه وانی خونچه ی ژانم

هو .. ناسکتر له په زی گول

بیخه وستر له شووشه ی بیگه ردی شه ونم

بیزارتر له په پووله

خه می تو هه لبه ستی تره

گۆرانی گره ی ئاگره

قاسپه ی خنکاندنیه که و و

گمه ی سووتانی کۆتره

هو .. تیژ په ژتر له برووسکه

ههزار ساله له تو ده دویم

له شلیره

له مانگ ، له خور ، له ئهستیره

ههزار سآله له تو ده دويم

له سبه يني

له ههزار سآلي داها توو

ههزار سآله سه رماوهزه و

سه رماوهزه و

سه رماوهزه .

۱۳۷۷ — .

ژیلہ مو

که ر و خوَله میَش

خاتوون که کچی خوشکی خه سووی باجه مه نیجه
ز خوشکی خه زووری حه مه خوینتالی خه جیجه
ژن خوشکی براگه وره یی خالی خله قیته
باپیری په رینازی که هه بیوو ده نه تیجه
خالو ژنی هیوه ژنه که ی نه سمه ره سووره
نه و بیوه ژنه ی هه بیوو برابه ک له کولیجه
جازز کچی نه و تاقه برابه ی له شنویه
خزمی کوزی پوورزومه که کاک ی له خه لیجه
من واکه له هاندی هه موو . . . خوَله میَش
خاتوون که ره ئیستا که گه یشتم به نه تیجه

۱۳۶۰ — .

دزی نامه رد

دزی نامه رد و زژد و بیکاره
ده بزی مالی خه لکی بیچاره
بوئه وهی و له زووی نه خشه وه بی
کیشکی مالان ده کیشی ئیواره
به درو خوی ده کاته پیاوی که ر
به مه سهل حه ز ده کا له زوخساره
شیک و بیک و موزه بیهن و خوشبو
دهس به ته سحیب و لیو به سیغاره
که وشه کانی به چه شنی ئاوینه
به لام دلی وه کوو شه وی تاره
چاوی زیتن به شه و ده لئی گورگه
ده خوشی نیوه شه و ده لئی ماره
گوئی قولاغن وه کوو که ری گو یقوت
زارکراوهی له گوین سه گی هاره

بیته گهر مالی ئیمه با کم نی
کۆله که ی لیده بیته سیداره
هه رینا ئیستا ، ده میکی تر
به سه ریندا بزووخی ئەم داره
چ ده با ؟ دیزه کۆن و گۆزه شکاو
له باتی ژیرچه نه و گۆل و گواره
جا و هره قوتبراو و تالان بی
سه ره زای بۆمب و توپ و خو مپاره !!

۱۳۶۳ — .

زاوای نه‌وه‌د و دوو ساله

پیره پیاوئی نه‌وه‌د و دوو ساله
بوته زاوای حه‌مه‌دی مام ساله
حال و نه‌حوالی بیرسین چونه
ماره‌ییکه‌ی یه‌ک و نیو میلیونه
چارده وو پازده ده‌بئی و نابئی بووک
تووک له‌باعیسی ده‌کا و ده‌زنی تووک
شازده‌ئاغای لیکراوه‌مامه
داهشه‌اره‌ی پینه‌ما بو‌دومه
کرده‌وه‌ی سه‌ربه‌خود و بیته‌گیر
پیاو له‌گومی زوده‌کا و چال و بیر.

۱۳۶۴ — .

بیری ئەم ھۆنراوە لە «موسی و شبان»ی مەولەوی وەرگیراوە :

مونا جات

کوردە یە ک ھەبوو ، ئەو خەلکی ھەوشار
دایم لە دێ بوو ، نەیدیوو ئەو شار .
- یا خوا ی بانی سەر ، یا خوا ی بانی سەر !
چە کوش وە ستاییت سە بە ب ژانی سەر
یا خوا ی لە عاسمان بە چە کوش دایم
ھە سێران ئە کە ی بە بزمار قایم
بە بە عزیک لە وان شە و چۆرت ئە ھاوی
قازانجت زۆر وی کلاو ھە لداوی
گو یگری پە ند و فەرما یشتی خاس
وہ ک لە عل و دوزژ و یاقووت و ئە لماس
یا خوا ی لە ھەوران کۆ لە وە ژ وە ژین
بە ئا و پاشی زێ بارانە پزژین
خوای* دوانزە عیلم ، فاتیحازە وان
قولھو وە للا ویژ ، پاش نو یژی شیوان

* - Xiway

خواي له سه ر سفره ت سه ت هه زار ته عام
 پيشهت هه زار پووت زون فه قه ت بو تام
 سه ت پووت خوي فه قه ت بو پيوه ر كردن
 سه ت هه زار مه له ك بو ميش ده ر كردن
 حه و سه ت هه زار ده ست ئا فتا وه و له گه ن
 كي قسان بكا ، ئيژي ؛ «چه نه چه ن» !!
 و تاغي ژوورو پز له مافووره
 زه ژي سماوهر ئيژي كافووره
 يا مرخيش مرخيش كافران زا كيش
 بولا ي جه حانم ، به ژان و به هيش
 جه حانم چي بي ؟ ته نووري قوول قوول
 نايه نه ده رو به به ر تيل و پوول
 نه هر يمه ن چي بي ؟ هه تيوي جه سوور
 چاوشيني به د فه ز ، خولا مانه سوور
 كي گه ره كيه تي بو ئيژي نه و «له ل»
 له گه ر دني نه ده ي بي زه ر بولنه جه ل
 يا كه زه تيكي ناشكوري كردي
 ته نانه ت نه گه ر باوكيشي مردي
 هه ر تيهه لدانه و هه ر واوه يلايه
 هه ر چه ن هيچكه سي نه هات له و لايه

بۆمان وه گیزی چیمان لیته که ن
من نیژم گشتمان نه کووژن وه شه ن
یا نه به نامه جوین نه تیرن
یا له دووره وه جزت زائه دیرن *

ته ی خوای دهوله مه ند! ته ی خوای دهوله مه ند!
خاوه نندی خاوه ن ژۆن و شه کرو قه ند!
خاوه نندی خاوه ن باره توتن و په ژ!
خاوه نندی به رخ و گیسک و بز و مه ژ!
ته ی خوای بیکۆیین دارای هه مو و شت
ناکه ن عامیلان قهت فه رامو و شت
له دروست کردنی سنجووی مه زه دار
سی جوور وه ستاییت هیناوه ته کار
قه و ژسان پرن له قوشمه ی به دقه ژ
وه تو ی ته سپیرم خورشیده ی خاوه ر
که نشکی خاس بو و ژه حمهت له قه وری
بو شم کزیگه دۆشه گئی هه وری
بالشی خاسم بو دروس کرگه
وه ژه زی نه که م له وه تی مرگه
وه کورزه که ی نیژی خدری کاعه به
که نه چی بو شار هه تیو که ره مه به

ئاخىرى زەمانە و پايانى زەمىن
 ۋە قاپ و كەۋچىك (۱) ئېژن «مەلامىن»!
 لفتەى دە گەل من ھەرگىز دان نە كۆلىۋ
 دوى شە و لىي نابوو مەنجه لى دۆكلىۋ
 نە يكر د مە ترە تىك بو مەش بىئىرى
 زەبىي سەى سادق دوورى ھەلدىرى
 بە سەرى باوكم درۆ نايە ژم
 لە بەر تو نە بى ھەر پىي ئە زىژم
 گە رچى پارگىرم نە كە وت نە وت
 لە ترس نە وتدز ھىچىكم نە وت
 بە لام ھاتمە حج بو زيارەت قوروان
 تە شريفت لە وى نە بووى بە قورئان

*

ئەى خۋاى سەلت و قولت! ئەى خۋاى سەلت و قولت!
 شۆربەى دەروونم داۋبە سەت قولت
 داىك و باوكت نى، نىست (۲) كوز و كچ
 دەك لال بىم لە بۆت ژن و منىش خچ
 دنيا نە مەندەن ۋە خەلى كارزە سوول
 ئە زۆى لىي ئە ھات خەللى قەرە بوول

دنيا نه مه ندهن وه كاحه مه مين
وه حه واكه وت وه توقين مين
دنيا نه مه ندهن وه ته يفوره گيژ
هه يبو و ده تاثيري و يانزه گوڤدريژ
دنيا نه مه ندهن وه حاجي قوربان
تینگويني ده دزي به جه ژني قوربان
دنيا نه مه ندهن وه مه شتي سه فەر
زه مه زانانه ته چوو بو سه فەر
دنيا نه مه ندهن وه مه لا لوقمان
هيندي تيشا خني خنكا به لوقمان
دنيا نه مه ندهن وه كا زه مه زان
له پيته ي ده رچوو حه فتا زه مه زان
دنيا نه مه ندهن وه حووجه ي كوژم
ئه و دوو فر ووجه ي له بو سه روزم
دنيا نه مه ندهن وه خونچه ي كچم
خو ناشم هيلي بو خوشم بچم
حه وت سالي زه به ق شوانيت بو ئه كه م
بو م زيندوو كه وه تاقه كوزه كه م
حه وت سالي ته واو ده بم به گاو ان
بو م زيندوو كه وه خونچه ي يتاوان

دنيا نه مه ندهن وه شه مه شزۆل

سه وه ته شيا كه ي ته كيشا وه كۆل

دنيا نه مه ندهن وه تارق ئاقا

هه ر پيشه كه نى له خو وه قاقا

دنيا نه مه ندهن وه بله درۆزن

بو سه ر مه رقه دى ته چن پيا و و ژن :

- يا شيخ ! عه و لادى وه ك خوت مسولمان

زاستو ئۆز ترين كه س به دين و ئيمان

دوينى شه و له سه ر مه رقه د مامه وه

تا تولجى سه حه ر بو ت پارامه وه

*

ئه ي خواى به ته گبير ! ئه ي خواى به ته گبير !

له پرده زو و خاو مه مانكه له بپر

تو بى و بزارى باخچه ي پيغومبهر

تو كاشه كه ي ئيمامى عومبهر

تو ته لاشه كه ي حه زره تى عيسا

تو بى و په زگه لى حه زره تى موسا

تو ته سيححه كه ي حه زره تى سه دديق

جواومان¹¹ به رو ، پيمان مه كه ديق .

* - Ciwawman.

گلابادہ

قاسم مؤیدزادہ (ہائو)

مہاباد

۱۳۷۷

- فرشتگانِ الهام ۱۰۱
- رقص جان ۱۰۲
- شکفتن ۱۰۳
- مایستا ۱۰۴
- چو قییس افتاد ۱۰۵
- جامِ جمِ جانان ۱۰۶
- پرده‌ی دوم ۱۰۸
- از سرِ شکوه / طپشِ عشق / منم به صبحگاه ۱۱۰
- ناشادِ مردمی / نیست کشتی ۱۱۰
- در بعثت سخن ۱۱۱
- عبرت ۱۱۵
- اسرارِ ابرار ۱۱۷
- در آینه در آی / آن لحظه ۱۱۸
- هر که سیفش / هر که امروز / مثنوی از نی ۱۱۹
- خروش ۱۲۰
- شیخ شوریده‌ی ما ۱۲۲
- آیه‌ی عشق ۱۲۳
- عودت ۱۲۴
- گلباده ۱۲۵

۱۲۸	قافِ عشق
۱۳۰	عشقِ سُرخ
۱۳۲	عقلِ سبز
۱۳۴	روحِ بیان
۱۳۵	دنیا به مثل چو برگ / دنیا به مثل حباب
۱۳۵	دلَم مشکات نور عشق
۱۳۶	هاله

مجموعہ ہمدرد

مدیریت

میرزا غلام محمد صاحب

پتہ: ۱۹، راجہ گنج، لاہور

فرشتگانِ الهام

فرشتگان الهام باریدند

برتر تولدی بود در تنِ فرسوده‌ی جنگل

ستارگان به ما نزدیک‌تر بودند تا ارتفاعِ اسکلت

من شمشیرِ هلال را در دستِ آخرین شاخه‌ها دیدم .

قلبم فریاد سرخی کشید .

من سنگین نگاهم را در مسیر تموجِ گیسوان طوفان پرتاب کردم

من کالسکه‌ی شکسته‌ی واژه‌ها را در التهابِ رقص وحشی ژرف

- نگاهی به حرکت مطلق در آوردم .

من سرود سرخ خونم را در اهتزاز شباهنگ ستاره باران کردم

من شب را سپیده دمان به صلیب خطّ و نشانِ عذاب کشیدم .

همرازم بنگر مرا که هرگز در شب چشمان سیاهت خوابم نخواهد

بُرد

و تردید تو نسبت به اشعارم چون من خواهد مُرد

ولی آزادی هرگز نمی‌میرد ، آن چه می‌گسلد زنجیر است

و این خداست که رفتگان را در ترنمِ عودتِ باران

بر می‌گرداند .

رقص جان

بر شاخسارِ شرک ، مرغِ سکوت
ترانه‌ی سیاه مرگ می‌سرود
بازیگرانِ پشت پرده
جان گرفتند کسوفِ آیتی
پیمان‌های زمان شکست
ستارگانِ قوافی اشعار من شدند
در اشتعالِ رقص جان
عذابِ اهرمن شدند .
بر سینه‌ی ستبر سایه‌ها
قدم زدم
بر صفحه‌ی جادو نگارِ واژه‌ها
مرگِ کربه مسخ را رقم زدم .

۱۳۶۰ _____ .

شکفتن

پروردگار مقدس من

در تنبیه شریبران هیبتش را

در سینه‌ی افلاک تقدیر کرد

پروردگار مقدس من

آیینش

برگ گل و نسترن را طراوت بهاران بخشید

راستی را در بایسته بودن شکفت

و انسان را در شایسته بودن آموخت.

۱۳۶۳ ————— .

مایستا

تا بی نهایت اندر اندرونِ درونِ
خویشتنِ خویشتنِ خویشتنِ فرو رو
شاید شاید شاید مرا دریایی ، اندکی
تا بی نهایت اندر اندرونِ درونِ درونِ خویشتن
چاهی بزن .
به جوشنده آبی خواهی رسید، گوارایِ زلال
زان چند جرعه‌ای برنوش
پس در تبرک این تجرع
بی‌کران همه‌ی همه‌ی هستی هستی .
خدای را در بی نهایت سرعت خواهی یافت
پس اندر هیچ تعجّبی ممان ، هرگز لحظه‌ای
مایستا مایستا مایستا
خدای را عمیق‌التفتیش باور کن
و آنچه بگفتمت بر الواحِ دستانت برنگار .

چو قیس افتاد در چاه زرخ ، شب
بشد مجنون و نازک تر زرخ ، شب
چو برآمد فروزان تر ز نخشب
به پیش او مثالِ ارزنِ اخشب

۱۳۶۹ _____ .

جامِ جمِ جانان

این حالتِ عرفانی از فضل خداوند است
وین صورتِ ربّانی از عالمِ خرسند است
از اوّلِ فروردین ، تا بیست‌ونه اسفند
با او همه فروردین ، بی او همه اسفند است
هر شعر که می‌خواند ، معنیِ دو صد معنی است
هر نکته که می‌گوید صد حکمت و صد پند است
هر شب که فرا آید ، تعبیرِ نَوی آرد
این رقعهِی نو برخوان ، کان رقعهِی دی ژند است
در جامِ جمِ جانان خود را همه جان بینم
صد سال کُتُبِ خوانی کم از دمِ پیوند است
پیوند و محبّت را آیینهِی باقی دان
نورِ همه‌ی هستی در سایه‌ی لبخند است
در مدهُشی در صَحوم ، من در خودِ خودِ مَحوم
هر در خودِ خودِ مَحوی ، از مستی خردمند است

در صورتِ معنییم ، در معنی مُعنییم
گویایِ لَدَبِییم ، حرقم همه آوند است
از ظلمتِ تن درآ ، وز مشرقِ جان برآ
کاین جان به مثل بندی ، وین تن به مثل بند است.

۱۳۶۳ _____ .

پرده‌ی دوم

جان و دل تسلیم در حال سجود
از خدای خویش استدعا نمود
گفت کلیم الله ، که ای ربِّ علیم
ما به عزم عین دیدار آمدیم
وحی آمد « لن ترانی » در جواب
مشتبه گشتی تو اندر احتساب
زین سخن موسی بشد حیرت زده
کاین چنین منقی جوابی آمده
با خشوع مطلق و حیرت بگفت :
ای اَبْر دانای پیدا و نهفت
ای خدای آسمانها و زمین
وی به نزدت همچو هم دور و قرین
عین هم در آستانت سه زمان
برتر و والاتر از وهم و گمان
عَلَّتْ این حال بر من حال گوی
بر من شوریده حال احوال گوی

گفت پاسخ ربِّ رحمان و رحیم
ما چنین حالی مقدر کرده‌ایم
بین ما و بنده باشد پرده‌ها
در شمارش کاو ندارد انتها
گر هزاران پرده سوزد هر دمی
تا ابد ما را نبیند آدمی
ما ز حکمت پرده‌ای برداشتیم
پس نبوت نام آن بگذاشتیم
خود مثال انبیا اندر جهان
شد مثال اولیا اندر نهان
غایت مطلوب محو پرده‌ایست
غیر محو پرده‌ای مطلوب نیست
پرده‌ی ثانی چو بالفرض محال
هم براندازیم در آن وضع و حال
این معانی هم دگرگون می‌شود
بی‌نهایت سرّ افزون می‌شود
پرده بعد از پرده سوزد تا ابد
بیشتر دانی که نشناسی احد
گر چه آوردیم این فرض و مثال
محو دوم پرده باشد لامحال

از سرِ شکوه برفتم به مقاماتِ سجود
یافتم ای عجباً دست و جبین خون آلود
گفتم این خاک چه بود دست و جبین رنگین کرد ؟
گفت آمیخته‌ی سرّ من و اشکِ تو بود .

طپش عشق مرا شعله شنید

ناله را روح اُبز من آمد .

منم به صبحگاهِ حقیقت مُسَبِّح خاموش
منم به شامگاهِ طریقت مراقبِ مدهوش
منم به نیمروزِ حضورش معاشرِ خورشید
منم به نیمشبِ مرورش غرابتِ منقوش .

ناشاد مردمی در این خانه‌ی سپنج

دلشاد کی شومِ گرمِ باد کوه گنج

احساسِ دردِ خلقِ مرا دردناک‌تر

ای کاش جای خلقِ مرا بود درد و رنج .

نیست کشتیِ فلک بی ناخدای

هست بر هر دَرّه‌ای بینا خدای .

در بعثت سخن

- گفتند کدامین مطلع را حدّ تصویر در بی‌نهایتِ عشقت باشد ؟
خواندند . کدامین ترانه را روح برآمدن بر ستیغِ عشقت باشد ؟
من بر آنم ترانه‌ای بسرایم ، شایسته‌ات .
بادا لبریز غم هر گونه ساغری
لبخند گل اشک شادی در حقیقت بشکُفد
و دریایی ز آتش عطش در تهوّر هر مصراع سرکشم .
پس تبرکِ عشقت بر زبان گفتن جاودانه جاری باد .
پس من از برزخ کناییتی آمده‌ام
که تردید معنی را در بعثت سخن بر دار آویخته‌اند .
بر زبانم سلاستی جاریست که عروج عشقت را
به وقت گفتن نشان می‌دهد .
در اندرون قلب من ساعتی ماندگار است
که معراج عشقت را به وقت ابدیت نشان می‌دهد .
گفتند کدامین واژه را رخصت معنی در بی‌کرانه‌ی عشقت باشد ؟
خواندند کدامین معنی را رخصت تقریر بر شاعرانه‌ی عشقت باشد ؟

من بر آنم که زیر و بم هستی را
در بی پایان ترنمی از خطوط سرانگشتان تقدیر بر سر بر کلمات
بنشانم .

پس من برگشته‌ام به بادیه‌ی منهای بی‌نهایتی
بر مبنای مطلق عدم احساس خوبستن و غیر
تا سنگین‌ترین حرکت را آغازم .
متبارک‌تر از آن‌که ترانه‌ی مرغ سپیده‌ی امید
لبخند گل حقیقت بشکُفد .

من بر آنم ترانه‌ای بسرایم شایسته‌ات
بادا که قُقُنسِ اَبَرِ تبوغِ عشق
ز خاکستر جنونِ قرن‌ها
به هیأت آزادی برخیزد .
خدایا !

دیربست دهر ، خاموش‌تر از آن‌که سرودی از چراغ گفتن
اندرین فاصله بخوانند .

دیربست دهر ، منفی‌تر از آن‌که فزون عددی قرینه‌اش
به شُعله افروزند ،

و مخوف‌تر از آن‌که در اندرون لحظه‌ای
به حجم صفر ، ابدیت را زندانی کنند .
خدایا !

دونان تن به وسوسه‌ی ابلیس در دهند

زهی آن که جان به وحی تو دهد .
آنان که در برابر تاریکی ایستادند
در سایه‌ی آفتابی آرمیدند
کز مطلع بی کرانگی برآید
کلامت دیواری بلند است
که در سایه‌اش خستگی می‌آرامد
کلامت نردبانی بلند است
که از آن بالا رفتن اعتلای شدن است
کلامت راهیست راست
که از آن گذشتن از خود گذشتن است .
کلامت دریاییست بی کرانه
سراسر همیشه ترانه .
بگذار ماهی دریای سباحه سرشکی باشم
کز جولان خشیت مقامت
سر بر آستان سجده فرود همی آرد
در رکوع شباب آشفته همی بر افتادم
بگذار در سجود پیرانه سر
چونان بر خیزم کز سینه‌ی تباهی
از تحسیر دود بر خیزد .

❖

تباهی بیدادگری را ماند

که داد را تحقیر می‌کند
حقیقت به قلعه‌ای ماند
که باد را تحقیر می‌کند
بگذار ستاره‌ای باشم
که رؤیتم جز بر فراز قلعه ناممکن باشد
بگذار پرنده‌ای باشم
که جز بر بام قلعه فرود نیایم
و بیرقی باشم .. و ستونی .. و یا کتیبه‌ای ..
که جز نام تو بر من چیزی نوشته نباشد .

✽

نامت دستی بر فراز ابدیت است
نامت بارویی بر فراز مسلخ اخلاص است
نامت دستی است که بر پیشانی خواستن کشیده می‌شود .
نامت دستی است که روح توانستن را مسح می‌کند
شاخه به تبرک نامت شکوفه می‌زند
دریا به تبرک نامت موج می‌زند
مرده به تبرک نامت زنده می‌شود
نامت حلول جاودانگی معنا در لفظ است

۱۳۶۵

عبرت

ابلیس دیده را به مهمانی حسد می برد

ابلیس گوش را به مهمانی تجسس می برد

و لسان را به مهمانی تهمت

و پای را به مهمانی سماجت

ابلیس دل را به مهمانی غفلت می برد

و جان را به مهمانی یأس

ابلیس همه را به مهمانی دوزخ می برد

مگر آنان که جز تو را ندیدند

مگر آنان که جز نام تو را نشنیدند .

※

خُدای دیده را به مهمانی عبرت می برد

گوش را به مهمانی اندرز می برد

و لسان را به مهمانی اقرار به عظمتش

و دست را به مهمانی بخشش

و پای را به مهمانی استقامت

خدای دل را به مهمانی خود می‌برد
و جان را به مهمانی ملکوت
خدای همه را به مهمانی بهشت می‌برد .
مگر آنان‌که از راستی برگشتند و روی به کژی نهادند
مگر آنان‌که از پاکی برگشتند و پلشتی را اختیار کردند .
مؤمنان از دنیا گذشتند
مؤمنان از برزخ گذشتند
مؤمنان از دوزخ گذشتند
مؤمنان ...

گذشتند ...

از خویشتن خویش برخاستند
و بر تختگاهِ تحیت نشستند .

✽

شریران افسانه‌ای سرِ هم یافتند
مثالِ عنکبوت خانه‌ای ساختند
و از حقیقت حق روی برتافتند
بر توسن هوا تا دوزخ تاختند
از خویشتن خویش گریختند
و بر تختگاهِ عقوبت نشستند .

اسرار ابرار

خوشا به حال آنان که اسرار ابرار به اشار نگفتند .
و رستگار آن که رستگاران کتاب دعا برایش
به خواندن برداشتند
زهی کاتبانِ مخلص
چکامه‌ی اخلاص به خامه‌ی اقرار بر صفحه‌ی توحید
همی برکشیدند .
زهی ناطقانِ مخلص
هر آینه لوح محفوظ در کلامشان جاری شد .
زهی راهیانِ مخلص
که پای بر عرصه‌ی هستی نهادند .

۱۳۶۵ _____ .

در آینه در آی

تا کی چو مه پشتِ مه و میغ نهانی
تا کی به دل خسته‌ی ما ره نه بدانی
از روزنه‌ی کلبه‌ی ما نیک تو بنگر
بینی دگر استاره و مه را به عیانی
از شب بگذر، روز عیان آینه در یاب
در آینه در آی که دریای بیانی

۱۳۶۶

آن لحظه

مرغِ محزونِ سحر بی پر و پا می‌خواند
در فراسوی سخن روح مرا می‌ماند
من مسیحایِ شبِ خسته‌ی در زنجیرم
صبح بی اسم خدا بنده مسا می‌خواند
باد و باد نپیموده و پیموده کسی
کشتیِ فاجعه در بحر فنا می‌راند
عمرِ بگذشته‌ی ما محو و همه نابود است
غیر یک لحظه که آن لحظه خدا می‌داند.

۱۳۶۵

هر که سیفش کأس خون لبریز کرد
صد ربیع و صیف خود پاییز کرد .

۱۳۶۵ _____ .

هر که امروزش به وهم دی گذشت
باقی عمرش به بدبختی گذشت
از همین امروز باید راه رفت
تا مبادا باسر اندر چاه رفت .

۱۳۶۵ _____ .

مشنو از نی بشنو از ژرفای روح
تا رهی از شرّ طوفان همچو نوح .

۱۳۶۵ _____ .

خروش

از شوق تو ای یار سر از پا نشناسیم
در دایره‌ی عشق کسی را نشناسیم
شوریم و شعوریم و غروریم و سروریم
از شوق تو ای یار سر از پا نشناسیم
ضربیم و ضریبیم و توانیم که یعنی
جمعیم و در این مجمعه منها نشناسیم
پیریم و جوانیم و شروعیم و تمامیم
طفلیم و زعشق تو الفبا نشناسیم
آییم و بچرخیم و بسوزیم و بسازیم
پروانه‌ی شمعیم که پروا نشناسیم
مائیم و سمائیم و طلوعیم و غروبیم
با این عظمت ذره عجیبا نشناسیم
حالیم و محالیم و شگفتیم و شگردیم
با این همه خود خویش دریغا نشناسیم

خویشیم و پریشیم و خموشیم و خروشیم
 یاد تو ز فریاد مجزاً نشناسیم
 از عشق تو گشتیم معمّایی بغرنج
 غیر از خود بغرنج معمّا نشناسیم
 ما آینه هستیم و دو صد بار شکستیم
 تصویر تو در ماست که خود را نشناسیم
 کَلَّ صُورٌ مُمکنه یک صورتِ واحد
 توها همه منسی شده من‌ها نشناسیم
 از عشق بُود روح شود آینه اَمّا
 اَمّا چه بود ؟ آخر و اَمّا نشناسیم
 تک تک همه درها ز قفا بسته چه بسته
 از پنجره آییم که درها نشناسیم
 تو آمدی و ما ز کاشانه برفتیم
 جز تو حرمِ خویش در این‌جا نشناسیم
 اسمایی که بر لوحِ ضمیر نقش بود نقش
 بر آب بود غیر مسماً نشناسیم

شیخ شوریده‌ی ما هم‌نفسِ هر کس نیست
سایه پروردِ هُما را هوسِ کرکس نیست
لعلِ یاقوتی سیّالی که در سینه‌ی اوست
کیمیاییست که در بوته‌ی هر ناکس نیست
بارشِ بارقه از کُفرِ تو مشکلِ سُخنیست
شرحِ این مسأله در نایِ نیِ اخرس نیست .

۱۳۶۶ _____ .

آیه‌ی عشق

برخیز که هنگام سحر آمد و خورشید
فواره زد از مشرق و برآینه پاشید
هستی‌ست همه آینه‌ی عشق مصوّر
خوش آنکه زعشقش قدحی باده بنوشید
ای خفته همه رفته به ظلمتگه خفتن
زنهار مگر چشمه‌ی انگیزه بخوشید
شمشیر کشیدم به رُخت کشته شدم خویش
هم تیغ کشیدم به خود و سینه خراشید
جامی ز می عشق فروزنده بیارید
کز چشمه‌ی سرشار فرآینده بجوشید
بر فوق افق شمشعه‌ی عشق مشعشع
معنی خرد جامه‌ی گل‌واژه بیوشید
کامل به ره و رسم صفا گشته مکمل
کز ژرف درون آیه‌ی عشقش بنیوشید .

عودت

گفته بودم که از خاک پایت بر خواهم خاست با پیشانی بلند
و چشمانی درشت و نافذ و قامتی استوار
و چونان بر فرقِ نیمه شب خواهم کوفت که ؛
نالهی ابلیس را مردگان بشنوند .
گفته بودم که اندر واپسین عودتم
جَز به اسرار سخن نخواهم گفت
دستی فراسوی آسمان برخواهم افراشت و نگاهی
که گویا ستارگان شبانانِ شبانند
هان !

ستارگان اندر رخوتِ کلمات درهم فرو خواهند ریخت
ماه اندر طلعتِ احساسم برخواهد افروخت
هان !

که اندر غیبتِ خویشتنم فرو خواهد مُرد
های !

من از منظومه‌ی احساسی دیگر آمده‌ام
خورشید اندر تپشِ قلبم برخواهد شکفت .

گلباده

ای فتنه‌ی جان ، بار دگر جان برافروز
با هر نگهت آتش عریان برافروز
بنواز سرودی که روان زان بشکوفد
بگداز دل و حیرت حیران برافروز
بر بام فلک آن علم عشق برافراز
بر آن بنبشته که دل و جان برافروز
احساس مرا با شرر و شور درآمیز
از قلب و جگر تا لب و دندان برافروز
صد صد قدح شعر زگلباده لبالب
صد مشعل انگیزه به میدان برافروز
با خنده و با گریه و با اخم و تبسم
با هر چه که خواهی من گریان برافروز
با فتنه‌گری عقل و جنون را تو به هم زن
با عشوه‌گری یاد زنسیان برافروز

از دست و جبین گرد دو صد ساله تو بزدای
بر دست و جبین لؤلؤ و مرجان برافروز
آشفته به آشفتگی ، فرزانه به فکرت
هر یک به ره خویش به یکسان برافروز
با عشق فنا گشته درآویز و درآمیز
زافسانه‌ی عشقت همه در آن برافروز
آن هلهله و غلغله کافتاد در آفاق
زیر و زیر و زیر و بم آن برافروز
آنان که رهایند ، رهایند بحمد
آنان که اسیرند به زندان برافروز
ما بر رخ عشقت زسخن پرده کشیدیم
پس از پس پرده پر پرآن برافروز
بر خرمن هستیم بزن آتش و مندیش
از هر طرفی آتش سوزان برافروز
در حالی فرو رفته ندانیم کیانیم
آن اینی که گم گشته همین آن برافروز
از زاویه‌ی کم نظری‌ها به برون آی
بر غنچه‌ی لب صد گل خندان برافروز
از خلوت و از جلوت شاهانه تو برگرد
خلقی که پریشانند و پریشان برافروز

با یک حَضَرَتِ نَخْوَتِ اوتاد بفرمای
با یک نظرت سلطه‌ی سلطان برافروز
هر آینه داریم که اصرار در اسرار
فانوسی در اقران به اقران برافروز
برگیر چراغی که مُسَمَّاست به اسماء
گویا نه مَلْکِ داند و انسان برافروز.

۱۳۶۸ ————— .

قافِ عشق

عشاق تو به عشق تو شب را سحر کنند
تشبیه صد پیاله به گل مختصر کنند
شب رفت و گل قدح شعله پر شراره شد
با باده‌ی ترانه طرب تازه‌تر کنند
خرم شبی که صحبت بیداری صبا
با یاد غنچه‌ی نشکفته‌ی سحر کنند
بر باره‌ی متین بلندای قافِ عشق
کاخی به ارتفاع عروج نظر کنند
باری روندگانِ رهایی به بندگی
از غیر ذات حضرت باری حذر کنند
غم بر سریر معجزتِ معرفت نشست
در ساحری مگر سخنم تاج سر کنند
اطناب چون طناب گردن معنیست در مثل
حکمت به اختصار سخن شعله‌ور کنند

بد قومی تیشه‌ی حاشا به شاخ و بُن زنند
بدتر به اعتبار تبر معتبر کنند
خوش آن خلیقتی که بری گشته از خطا
خوشر خلائقی که خطا مستتر کنند .

۱۳۷۵ _____ .

عشقِ سُرخ

ای ابدیت !

بادبانهایِ خود را بر فراز امواج احساساتم برافراز .

زیرا در غروبِ برگِ ریزان

اقیانوسِ روحم طوفانی خواهد شد ،

و ماهیانِ قوافی

به کرانه‌های اشعارم پرت خواهند گردید

اما هرگز نمی‌میرند .

ای بادهای سرگردان !

زلفِ شب را پریشان کنید .

من امشب

تصویر سایه‌ی روحم را

در فضای اسرارآمیز تابلوی سقوطِ

آخرین برگِ زندگی‌ام

تا منهایِ بی‌نهایتِ زمان برمی‌گردانم .

ای ارواحِ ناآرام !

تا بی‌نهایتِ زمان بگریزید .

زیرا من امشب
 ابعاد دوزخ را با حجمِ رُوحم پُر خواهم کرد .
 ای فرشتگان الهام !
 احساسِ ازلی عمیقی در چاهِ دلم زندانیست
 با تافته‌ای از گیسوانِ رنگینِ کمانش برکشید
 سبز جامه‌ی پادشاهی معنوی‌اش بر تن بپوشانید
 به کاخِ شکوه‌مندی‌اش ببرید
 کمربندی از همت
 شمشیری از عدالت
 و غلافی از گذشتش دهید
 بر سریری مرصع به ستارگانش بنشانید
 تاجِ آفتابیش بر سر نهید
 بر دیوارِ مقابلش آینه‌ای به طولِ ازلیت و عرضِ ابدیت نصب کنید
 و در آن آینه بنگرید بدری را با هاله‌ی پیرامونش
 که آرام آرام از ورایِ آینه و شیشه به آسمان برمی‌گردد .
 گوهرِ تصویرش را از عمقِ صافی اشراق بگذرانید
 سپس به بهایش دُرِ عشقِ سُرخ بستانید
 و از آن در ساغرِ زرینِ سخن
 جرعه جرعه به لب تشنگانِ لب دریا
 بنوشانید .

عقلِ سبز

کوه را مَسَنج با پیمانهِی باد
که برزبِگرانِ خرد
بذر قیاس بر آب نمی‌پاشند
ای برترِ اوتاد !
سیه دشتی که به سرابِ صوت منتهی‌ست
فضایش به ترنم مهر نیامیز
زیرا آوازِ موج
در فراحسِ دلی می‌پیچد
که بی‌گاهان بر شفق بتوفد ،
و مرغ حکمت بر شاخسار درختی می‌خواند
که بر پهن دشتِ شکیبایی روییده باشد .
ای غمی‌تر از مه و باد و ابر و باران !
دشنه‌ی دشنام به تعظیم سینه‌ای مبر
که گرگانِ تعدی
به کمین عاطفه‌اش سُبُعانه نشسته باشند

و اندر آشیانی منزل مگزین
که سایه‌ی خورندگانِ دُریتت
نشان بر نشان بر آن اوقتاده باشد .

۱۳۷۶ _____ .

روح بیان

ای شعله‌های گریه خزان را بیاورید
وی موج‌های خنده رزان را بیاورید
از سطح فتح پنجره‌ی رو به باغ عشق
آئینه‌های هر سه زمان را بیاورید
در بی زمان مطلق اشراق سرخ و سبز
گنجینه‌های هر دو جهان را بیاورید
در رقص اشک نقطه‌ی پرواز واژه‌ها
ظاهر به زهره برده نهان را بیاورید
سیمرغ عشق سرمدی ز قاف لامکان
آمد اسیر قافیه ، جان را بیاورید
فهم و فراست و درک و درایتی نماند
وهم و خیال و حدس و گمان را بیاورید
دردا ز شرح شارحین حکمت حکیم
جان زبان و روح بیان را بیاورید
با سنگ واژه می‌روم به جنگ اهرمن
گرز و کمند و تیر و کمان را بیاورید .

دنیا به مَثَلِ چو برگ پاییزان است
دو کفّهی تو به یک نفس میزان است
بی خود ز خودی که موی بشکافی ، هان !
فیَلِ عملت به مویی آویزان است

۱۳۷۶ _____ .

دنیا به مَثَلِ حباب روی آب است
بَلِ کم تر از آن تصوّری در خواب است
تو غرّه مشو که چهره ام مهتاب است
کاین چهره پَرِ کاه و اجل سیلاب است

۱۳۷۶ _____ .

دلَمِ مِشکاتِ نور عشقِ باریست
به رویدِ خامه خون شعله جاریست
به چشمِ دل به این عالم نظر کن
هلا هر ذرّه چشمِ انتظارِ باریست

۱۳۷۷ _____ .

ما در پیاله عکس رخ یار دیده‌ایم

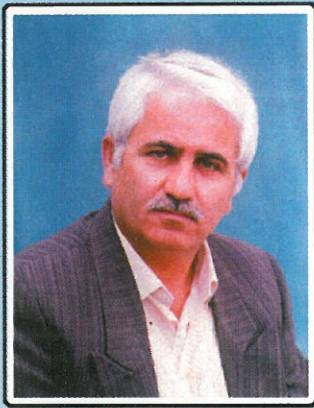
ای بی خبر زلذت شرب مُدام ما

حافظ

هاله

در ساغر هلال عکس لاله دیده‌ایم عکس هلال را در پیاله دیده‌ایم
بر روی و پشت گُلِ جمالش کشیده‌اند بر اوج و در حضيض عکس لاله دیده‌ایم
در این شراب ناب چه سرّی نهفته است در دور این قَدح نور هاله دیده‌ایم
توفان آه را راه فتح طَرّه نیست بر روی برگ بید اشک ژاله دیده‌ایم
بی ساروان عشق کاروان عقل را در طیّ این طریق بی نواله دیده‌ایم
هر جا قدم نهیم سرزمین مهر اوست مُهر لب سکوت بر قباله دیده‌ایم
مُرغ سکوت عشق میندار خامش است بر شاخه‌ی سکوت مُرغ ناله دیده‌ایم
بر سفره‌ی سپهر در این سور بی ریا خورشید و ماه را هم‌پیاله دیده‌ایم
دریا چو قطره‌ایست در این بحر بی‌کران ماهی به بحر خُلد همه باله دیده‌ایم

۱۳۷۷ _____ .

مویذزاد
 برووسکا
 شماره
 شماره
 PIR
 ۳۲۵۶
 /س ۷۴۳
 م ۸
 ۱۳۷۹
 ن ۱۰

نام و شماره عضو

قاسم مویذزاد

PIR

۳۲۵۶
 / م ۸ س ۷۴۳
 ۱۳۷۹
 ن ۱۰

(دانشگاه)

قاسم موئیه‌دزاده (هه‌لۆ)
 سالی ۱۳۳۱ هه‌تاوی له شاری مه‌هاباد له دایکیووه،
 خویندنی سه‌ره تایی هه‌ر له‌و شاره ده‌ستپیکردووه
 و له ۱۳۵۰ دیپلومی «طبیعی» وه‌رگرتووه. له ۱۳۵۶
 له فیرگهی مامۆستایانی ورمی ده‌ورهی دوو سالی
 فهوقی دیپلومی زمانی ئینگلیسی ته‌واو کردووه. له
 سالی ۱۳۷۲ له خویندنگه‌کانی مه‌هاباد
 مامۆستای زمانی ئینگلیسی بووه. سالی ۷۲ یسانی
 زمان و وێژهی فارسی له زانکۆی ئازادی ئیسلامی
 مه‌هاباد وه‌رگرتووه و ئیستا له فیرگه‌کانی ناوه‌ندی
 نهم شاره‌ خه‌ریکی ده‌رسگوته‌وه‌یه.

Poem Collection (1972 - 1988)

Flash

"Birűske"

Dasem Moaied Ladeh
Kalo (Eagle)

قیمت ۶۰۰۰ ریال

ISBN 964-350-863-3